Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 604
Marți 9 februarie 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Pentru continua întărire a păcii

Zilele trecute, presa a publicat Declarația statelor participante la Tratatul de la Varșovia. Așa cum se arată în Declarație, reprezentanții statelor participante la Tratatul de la Varșovia care s-au întrunit de curînd la Moscova, au discutat cele mai importante probleme ale situației internaționale actuale și au procedat la un schimb de păreri în probleme ca: dezarmarea generală și totală și încheierea Tratatului de pace cu Germania.

In cursul discuțiilor care au avut loc la Moscova, s-a dovedit deplina unanimitate atît în aprecierea situației internaționale, cît și în privința măsurilor ce trebuiesc luate în vederea întăririi păcii.

Declarația arată că de la consfătuirea precedentă a Consiliului Politic Consultativ al organizației Tratatului de la Varșovia — care a avut loc în 1958 — și pînă azi, în situația internațională s-au făcut unii pași spre mai bine. A slăbit încordarea între statele care fac parte din grupări opuse, încep să se stabilească relații normale pe timp de pace. Vizita făcută de N. S. Hrușciov în S.U.A. a deschis o nouă etapă în relațiile dintre U.R.S.S. și S.U.A., precum și în ansamblul relațiilor internaționale. Lumea a intrat în faza tratativelor, în vederea reglementării principalelor probleme internaționale litigioase, pentru stabilirea unei păci trainice. Adepții războiului rece suferă înfrîngeri.

Toate aceste schimbări spre bine în politica internațională se datoresc schimbărilor care au avut loc în ultimii ani în raportul de forțe pe arena mondială. A crescut puterea economică a U.R.S.S. și a celorlalte țări socialiste. Uniunea Sovietică a obținut uimitoare realizări în domeniul științei și tehnicii deschizînd noi căi spre supunerea naturii pămîntești și cucerirea cosmosului în folosul omului. Țările socialiste au întreprins numeroase și neobosite inițiative în vederea destinderii în relațiile internaționale și întăririi păcii. A crescut rolul internațional al tinerelor state independente din Asia, Africa, America Latină.

Toate acestea, la care se adaugă lupta partizanilor păcii din lumea întreagă, au făcut ca mulți oameni de stat din țările capitaliste să ajungă la concluzia că în stadiul actual de dezvoltare a tehnicii militare, războiul nu mai poate sluji drept mijloc de soluționare a litigiilor internaționale. Ideea coexistenței pașnice ca singura temelie posibilă a relațiilor între state cu orînduiri sociale diferite se afirmă cu putere în lume.

Declarația arată totodată, că în ciuda întorsăturii lucrurilor spre mai bine, „forțe influente din țările occidentale continuă să se opună cu îndîrjire consolidării păcii". Printre acestea se numără unele monopoluri interesate în profituri de pe urma producției de armament, precum și politicieni care nu pot concepe alte relații între state, decît falimentara politică a „războiului rece". Statele membre ale N.A.T.O. nu numai că continuă să întrețină armate exagerate, dar sporesc și mai mult efectivul lor, acordînd o atenție deosebită armatei vest-germane în care posturile de comandă sînt deținute de foști generali și ofițeri hitleriști. Ceva mai mult, armata vest-germană este înzestrată cu arme rachetă. Paralel cu intensificarea militarismului vest-german se produce și o înviorare a militarismului japonez.

Mai departe, Declarația arată că încercările adepților „războiului rece", nu vor putea schimba faptul că „înțelegerea necesității coexistenței pașnice devine în zilele noastre factorul determinant în dezvoltarea relațiilor internaționale".

Forțele iubitoare de pace sînt mai puternice decît forțele războiului și acest lucru face cu putință ca încordarea internațională să slăbească din ce în ce mai mult.

Pentru înlăturarea definitivă a primejdiei unui nou război, înainte de toate trebuie rezolvată problema dezarmării generale și totale. Declarația subliniază că, în momentul de față, sînt premise pentru tratative rodnice. Statele participante la Tratatul de la Varșovia propun să se treacă de la

(Continuare în pag. 4-a)

Cu forțe proprii

Pînă la 30 ianuarie, a. c., mecanizatorii de la S.M.T.-Bogdana, regiunea București, au terminat de reparat întregul parc de tractoare și mașini. După cum se vede tractoarele sînt gata de a porni în brazdă.

Cu mai bine de o săptămînă în urmă, peste Bărăgan a fluturat scurt, ca un hulub, primăvara. Și cîmpurile și oamenii au simțit-o adînc, înfiorați de miresmele ei îmbietoare.

La S.M.T. Bogdana din raionul Călărași, m-au întîmpinat, încă de cum am pășit în stațiune, ca un semn al vredniciei acestor mecanizatori, trei șiruri de tractoare, K. D.-uri și UTOS-uri într-o aliniere perfectă, ostășească. Peste 70 de tractoare reparate cu forțele proprii, fără a mai socoti celelalte mașini agricole, iată bilanțul realizărilor obținute de muncitorii de la S.M.T. Bogdana.

— Este primul an în care am reușit să reparăm în stațiune întreg utilajul fără a mai trimite la centrele mecanice, ne explică tovarășul ing. Ene Dumitru, directorul stațiunii. Ne-am bizuit pe mecanizatorii noștri, pe experiența acumulată de ei, am organizat cu ajutorul organizației de partid și sindicale munca mai bine ca în orice an și iată-ne cu toate reparațiile încheiate la 30 ianuarie.

Carnet de reporter

Imi amintesc că în anii trecuți S.M.T. Bogdana nu prea se putea bucura de prea multe laude.

Și iată că acum aceiași mecanizatori reușesc să repare în stațiune întregul parc de mașini. Este o izbîndă de netăgăduit asupra inerției, superficialității, asupra lipsei de încredere în forțele proprii.

L-am rugat pe tractoristul Constantin Gheorghe, membru în biroul organizației de partid, să-mi explice cum de au reușit în acest an ceea ce înainte părea imposibil.

— Trebuia să învățăm o dată să trăim pe picioare proprii, mi-a răspuns dînsul. Am desfășurat o puternică muncă politică chemînd pe fiecare muncitor să-și efectueze norma de lucru în cadrul normei de timp. Și muncitorii noștri nu ne-au dezmințit așteptările, după cum vedeți. Terminăm reparațiile înainte de termen și obținem chiar economii.

Trecem din nou pe lîngă șirurile de K.D.-uri proaspăt vopsite în gri, pe lîngă UTOS-urile rubinii, puternice, elegante și intrăm în atelierul cel mare de reparații.

Mecanicul controlor Volanschi Dumitru ne arată ultimele două tractoare care pînă după amiază vor fi reparate. Fiindcă a lucrat în comisia de recepționare împreună cu Ion Radu și Burloi Grigore, ne spune că nu a admis nici un defect cît de mărunt.

Calitatea reparației executate a însemnat în acest an și un examen de atitudine socialistă față de muncă.

Mecanizatorii Postelnicu Alexandru și Pîrvu Nicolae au montat greșit un motor K.D. Comisia a respins lucrarea și cei doi au trebuit să refacă montajul pe timpul lor.

Pentru a obține economii, muncitorii au recondiționat motorașe, pompe de injecție, chiulase etc. realizînd astfel o economie de peste 52.000 lei. Printre fruntașii acestei acțiuni sînt și Ioniță Alexandru, Postelnicu Visalon, Dumitru Constantin.

Fără îndoială, s-au schimbat multe la S.M.T. Bogdana, de astădată în bine. Ca mîine o vom întîlni poate printre fruntașe.

C. LUCIAN

Știri din regiunea Suceava

★ ★

CU REPARAȚIILE UTILAJULUI AGRICOL PE TERMINATE

In gospodăria agricolă de stat Zeicești din raionul Botoșani, reparațiile utilajului agricol se apropie de sfîrșit. Reparațiile capitale și generale la tractoare se fac la atelierul mecanic de la centrul gospodăriei, iar celelalte reparații și îngrijiri se efectuează la atelierul secției Burla unde au lucrat și sînt repartizate majoritatea tractoarelor. Mecanizatorii urmăresc cu atenție calitatea reparațiilor și posibilitățile de a realiza cît mai multe economii, prin recondiționarea pieselor de schimb. Astfel la cele 9 tractoare reparate pînă la 20 ianuarie, s-au realizat economii în valoare de 10.805 lei.

Dacă reparațiile la tractoare se pot considera terminate la data actuală, la mașinile agricole mai e mult de lucru. Cu toate acestea — avîndu-se în vedere gradul reparațiilor și buna calificare a tractoriștilor — sînt condiții să fie realizat angajamentul mecanizatorilor de a termina reparațiile cu zece zile înainte de termenul fixat.

CA SOLUL SĂ FIE MAI FERTIL ȘI MAI BOGAT IN APĂ

In gospodăria agricolă de stat Cătămărești, muncile în cîmp n-au încetat nici în timpul iernii. Consiliul gospodăriei a luat măsuri să asigure cît mai bune condiții pentru recolta anului acesta. Pe tarlale, au fost așezate parazăpezi care vor mări rezerva de apă din sol, bălegarul cărat pe cîmp va spori fertilitatea pămîntului iar arăturile adînci și celelalte lucrări ale solului efectuate la timp vor determina sporirea producției vegetale.

Numai în luna ianuarie au fost transportate pe ogoare circa 1.200 de tone de bălegar care vor fi încorporate în primele zile de primăvară, cînd va fi posibil să se lucreze în cîmp. Căratul bălegarului continuă, dîndu-se atenție deosebită terenului rezervat porumbului siloz. In livada tînără de 6 ha, stropitul de iarnă se va efectua imediat ce timpul va permite.

LIPSĂ DE PREOCUPARE PENTRU FERTILIZAREA SOLULUI

La G.A.S. Burdujeni, raionul Suceava, nu există nici o preocupare pentru fertilizarea solului. Astfel la secția Todirești, bălegarul este împrăștiat în preajma grajdurilor. Așa zisele platforme sînt în realitate grămezi care nu au cît de cît un aspect de platformă de depozitare a bălegarului. Iar în locurile unde s-a transportat bălegarul el n-a fost încorporat în sol sau n-a fost așezat la capul locului în platformă, ci a fost împrăștiat în mici grămezi pe teren, pierzîndu-se astfel elementele fertilizatoare ale bălegarului.

După cum se vede consiliul gospodăriei de aici subapreciază importanța folosirii bălegarului ca îngrășămînt. Se impune ca cel puțin de acum înainte în preocupările conducerii gospodăriei, să fie și fertilizarea rațională a solului, ca mijloc de mărire a producției vegetale.

Ieri întovărășiți, azi colectiviști

Comuna Vitănești din raionul Alexandria, regiunea București, are un sat pe nume Găvănești. Nu se deosebește cu nimic de celelalte sate din împrejurimi, avînd aceleași obiceiuri, oameni tot atît de harnici, case arătoase. Zilele trecute așezarea aceasta de pe malul Teleormanului a trăit momentele unui eveniment ce situează satul pe o treaptă mai ridicată.

Dar pentru ca să desprindem mai bine faptul petrecut aci este nevoie să ne întoarcem înapoi cu o bună bucată de timp, mai precis atunci cînd în satul Găvăneștilor mai multe familii de țărani muncitori urmînd îndemnul partidului au hotărît să-și adune laolaltă pămînturile și să înjghebeze o întovărășire agricolă.

Nedumeriri

Intovărășirea „Drumul lui Lenin" — căci așa primise denumirea — a ajuns cu vremea o unitate fruntașă care întrunea peste 150 familii de țărani muncitori. Muncind pămîntul cu ajutorul mașinilor statului, aplicînd regulile agrotehnice în cultivarea pămîntului, recoltele întovărășiților din Găvănești au fost dintre cele mai bune. Munca în comun și cu tractoarele S.M.T.-ului dădea roade. Un lucru nu le prea venea la socoteală întovărășiților și anume cum de se făcea că de fiecare dată, după strîngerea recoltei, primeau vești că în producția agricolă sînt iar rămași în urmă de către gospodăriile colective din Purani, Storobăneasa, Beiu și altele. Organizația de bază din întovărășire cunoștea însă tîlcul sporurilor de recoltă, al veniturilor mari realizate de către colective.

Comuniștii din întovărășire știau că munca în colectivă permite o și mai bună lucrare a pămîntului, înseamnă mecanizarea majorității lucrărilor agricole, ferme zootehnice puternice, viață și mai îmbelșugată. Toate acestea trebuiau popularizate temeinic în rîndul masei întovărășiților. Anul trecut de exemplu producția agricolă la grîu și porumb a întovărășirii

Noi ogoare unite

„Drumul lui Lenin", a fost iar mai mică cu 200—300 kg. la ha, decît cea a colectiviștilor, deși se muncise bine. Ba se agonisise și o sumă frumușică drept fond de bază: 27.000 lei, cu care întovărășiții vroiau să-și cumpere oi.

Munca politică

După strîngerea recoltei din '59 au început în întovărășire discuții mai vii referitoare la viața și munca colectiviștilor din comunele învecinate; organizația de bază a trecut la o acțiune menită să lămurească mai bine întovărășiților „secretul" traiului îmbelșugat din gospodăria colectivă: organizarea de vizite. Un grup numeros de întovărășiți au vizitat astfel în anul trecut gospodăria agricolă colectivă din comuna Storobăneasa, casele unor colectiviști ca Dumitru Radu și Nichita Măgureanu și ale altora. Fermele de vaci, oi, porci și păsări ale gospodăriei, casele noi și hambarele pline ale colectiviștilor, au avut darul să arate întovărășiților că în gospodăria colectivă se pot scoate și mai multe bucate realizîndu-se venituri mari.

Intorși în sat la Găvănești, cei ce văzuseră cu ochii lor viața și traiul colectiviștilor au devenit agitatori de nădejde pentru trecerea la forma superioară de lucrare a pămîntului: gospodăria colectivă. Ei cu stat de vorbă cu toți ceilalți întovărășiți, cărora le-au povestit cele văzute, deslușindu-le și ultimele nedumeriri în privința gospodăriei colective. Gheorghe Barbu și Ion Dinu au vorbit și la căminul cultural despre cele văzute, iar panourile comparative și articolele de popularizare a avantajelor muncii în gospodăria colectivă, precum și prelucrarea statutului G.A.C. în cele 5 cercuri de citit, au completat susținuta muncă politică desfășurată în rîndul întovărășiților de către organizația de bază prin agitatorii săi.

In ziua inaugurării

4 februarie 1960. La Găvănești, casa fiecărui țăran întovărășit cunoaște încă din zori o animație neobișnuită. Nevestele își cicălesc olecuță bărbații

N. BUICA

(Continuare în pag. 4-a)

BULETINUL MUNCILOR AGRICOLE

● CONTINUĂ TRANSPORTUL INGRĂȘĂMINTELOR PE CIMP ● SINT NECESARE MĂSURI PENTRU DISTRUGEREA CRUSTEI ● S-AU INTENSIFICAT STROPIRILE DE IARNĂ LA POMI ● CARE ESTE STADIUL REPARAȚIEI UTILAJULUI.

In ultima săptămînă, ca urmare a scăderii brusce a temperaturii, solul, fiind umed, a înghețat în toată țara. De aceea, în vederea întreținerii semănăturilor de toamnă este necesar ca crustele formate prin îngheț să fie distruse, folosindu-se mijloacele corespunzătoare.

Inainte de scăderea temperaturii, arăturile adînci pentru însămînțările de primăvară au continuat pe suprafețe mici, realizîndu-se încă 9.431 de ha., din care 3.455 de ha. la gospodării de stat, iar 4.644 de ha. la gospodării colective.

A fost intensificat transportul îngrășămintelor naturale pe cîmp. De la începutul anului s-au transportat pe ogoare 3.235.212 de tone — cu 560.000 de tone mai mult ca în aceeași perioadă a anului trecut. In regiunile Galați, Bacău, Craiova, Cluj și București și în unitățile din cadrul Trusturilor Gostat București, Galați, Timișoara și Oradea este necesar ca această acțiune să fie mult grăbită.

Stropirile de iarnă la pomi s-au efectuat în ultimele două săptămîni în mai mare măsură îndeosebi în gospodăriile de stat din trusturile Pitești, Ploești, Cluj și Constanța. De la începutul anului pînă acum au fost stropiți 2.977.268 de pomi, din care în gospodăriile de stat 1.171.126 pomi.

Trebuie subliniat că însămînțările de legume forțate se desfășoară nesatisfăcător în toate regiunile țării, dar mai ales în regiunile Suceava, Baia Mare, Iași, Stalin, Oradea și Timișoara.

Pentru cerealele păioase ce vor fi semănate în primăvară s-au condiționat pînă acum cîteva zile 24.300 de tone de semințe, adică aproape 40 la sută din necesar. Se impune ca această lucrare să fie grăbită în regiunile Bacău, Suceava, Iași, Hunedoara, Cluj și Stalin.

In ce privește repararea utilajului necesar în campania de primăvară trebuie arătat că în ultimele două săptămîni s-au realizat succese de seamă. In S.M.T.-uri tractoarele au fost reparate în procent de 89,4 la sută, semănătorile — 93,5 la sută, cultivatoarele — 89,9 la sută, plugurile — 93,5 la sută, iar anexele de exploatare — 73 la sută.

Cele mai frumoase rezultate s-au obținut în S.M.T.-urile din regiunile Constanța, Baia Mare, Pitești, Autonomă Maghiară și București. Realizări mai slabe s-au înregistrat în S.M.T.-urile din regiunile Hunedoara, Iași, Bacău și Craiova. Față de posibilitățile existente însă, ritmul de executare a reparațiilor în S.M.T.-uri a fost sub cel stabilit. Este necesar ca centrele mecanice să urgenteze livrarea motoarelor introduse la reparat.

In gospodăriile de stat tractoarele au fost reparate pînă de curînd în procent de 76 la sută, plugurile — 78 la sută, semănătorile de cereale — 77 la sută, cele de porumb — 66 la sută, iar cultivatoarele suspendate — 67 la sută. In gospodăriile de stat din regiunile Hunedoara, Baia Mare, București, Cluj și Iași se impune ca viteza de lucru la reparații să fie mult mărită.

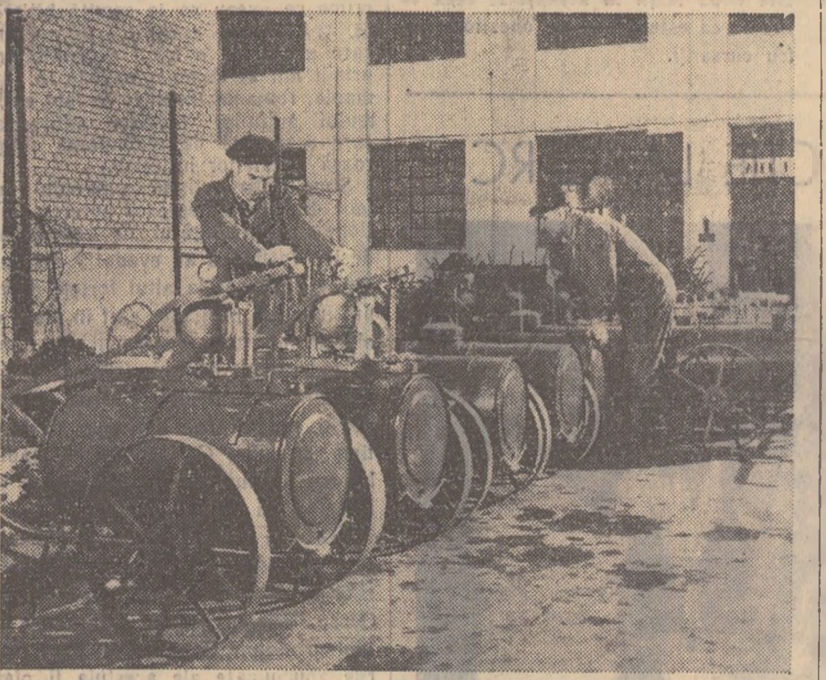
Cît dublul beneficiului planificat

Numeroase gospodării agricole de stat din regiunea Cluj și-au definitivat bilanțurile. Rezultatele sînt foarte bune în majoritatea unităților; unele dintre acestea și-au depășit beneficiile planificate cu valori de ordinul sutelor de mii. Astfel, G.A.S. Cipău a depășit beneficiul planificat cu aproape 300.000 de lei. Ea a realizat beneficii în valoare de peste un milion. Un venit și mai mare a obținut G.A.S. Gherla. Beneficiul acesteia este egal cu 1.825.000 de lei. Merită subliniat faptul că gospodăria avea în plan să realizeze un beneficiu de două ori mai mic.

Aducătoare de venituri s-au dovedit, între altele, culturile de grîu și sfeclă de zahăr. Obținînd producții mari cu cheltuieli mai mici decît cele fixate prin baremuri, G.A.S. Gherla a produs tona de grîu cu 679 de lei, iar G.A.S. Cipău cu 415 lei. In ceea ce privește beneficiile aduse de aceste culturi, G.A.S. Gherla a realizat 1.500 de lei la hectarul cultivat cu grîu, iar gospodăria Cipău 2.090 de lei. La hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr, beneficiile au fost de 2.850 și, respectiv, 7.460 de lei. Intrucît ambele gospodării au aceleași condiții pedo-climatice este evident faptul că — deși și-a dublat beneficiile planificate — G.A.S. Gherla are posibilități pentru a obține rezultate economice mult mai bune.

Cu însemnate beneficii și-au încheiat anul 1959 și gospodăriile de stat din Aiud, Teaca, Miheș, Poiana și din alte părți.

MAFTEI IOAN
corespondent

Colectivul sectorului de mașini agricole al întreprinderii metalurgice „Dealul Spirii" din Capitală, se străduiește să pună la dispoziția sectorului socialist al agriculturii un număr cît mai mare de mașini. In fotografie: montorii Tudose Victor, Stoicescu Gh. și Nan Gh., făcînd ultima revizie pompelor carosabile, înainte de a fi trimise unităților agricole.

Foto: AGERPRES

PREOCUPĂRI DE SEZON

Și în zilele iernii, la gospodăria colectivă din Tîrgșorul Vechi, regiunea Ploești, se desfășoară o activitate bogată. După cum se vede din fotografiile de față, în gospodărie sînt multe treburi de făcut. In medalion: brigadierul de cîmp Ion Păun și șeful de echipă Marin Bageac, controlînd starea de vegetație a grîului, împreună cu tehnicianul agronom Daneș Dumitru. In fotografia de jos: membrii brigăzii legumicole, semănînd varză timpurie în răsadnițe.

Foto: C. DUMITRU

„E bună și trainică... muncă de miner"

Problema construirii unei hrube s-a pus cu o necesitate ascuțită în iunie 1958. Peste dealurile Oltului se revărsa, necruțătoare, arșița: 38 de grade la soare, moarte de om la umbră. In crama gospodăriei de stat din Drăgășani — 24 de grade. Puteai dormi dezvelit.

Vinul în budane începea să se agite. Nea Nicolae pivnicerul stropea cu furtunul cimentul din cramă și închidea ușile să nu mai intre zăduful.

In biroul tovarășului Ion Aslan cinci bărbați, adunați în jurul unei mese, se uitau gravi la director.

— ...Așa nu mai merge, tovarăși. In cramele vechi pe care le avem facem oțet, nu vin de calitate. Trebuie luate măsuri urgente și remediat răul. Ce zici tovarășe inginer Sîrbu?

Tot timpul cît vorbise directorul, inginerul șef al gospodăriei desenase ceva pe o foaie de hîrtie. Auzind întrebarea directorului îi arătă desenul. Pe foaie se vedea o gură de tunel.

— Asta ne trebuie, tovarăși, zise Ion Aslan, directorul gospodăriei, arătîndu-le și celorlalți desenul.

— O hrubă, făcu inginerul Nicolae Ciocîrlan.

— Da, dar una de vreo 20 de vagoane, interveni și inginerul Mihai Beșleagă, oenologul gospodăriei.

— Vom face o hrubă chiar aici sub sediu, în mal, dar nu de 20 de vagoane, tovarășe Beșleagă, ci de 30 sau chiar mai mare. Mîine trimit cerere la Departament.

Curînd după ședința aceea s-a prezentat la sediul gospodăriei un bărbat în vîrstă.

— Sînt inginerul Gheorghe Voicu din București și-am venit să construiesc hruba, așa cum am primit indicații de la Departamentul Gostat, a zis el prezentîndu-se directorului.

Lucrarea a început și era planificată să dureze 16 luni, fiindcă hruba trebuia construită din boltari de ciment care urmau să fie aduși de la Constanța. Inginerul Voicu, un iscusit constructor de tunele de cale ferată, a găsit însă o altă soluție. Cu pietrișul scos chiar din săpătura făcută pentru hrubă, el a fabricat boltarii pe șantier. Inceputǎ la 1 septembrie 1958, hruba de 35 de vagoane a fost gata peste 7 luni, adică la 1 aprilie 1959. La construirea hrubei au lucrat toată iarna trei schimburi sub conducerea a trei mineri specialiști și ei, ca și inginerul, în construcția de tunele.

Am vizitat mai zilele trecute hruba de la Drăgășani. In vase de cîte 700 și 500 de litri, vinul e pus la învechit. In hrubă se menține atît iarna, cît și vara o temperatură constantă de 12 grade.

— Este o lucrare de artă, înzestrată cu tot utilajul necesar. A fost construită într-un timp de două ori mai scurt decît cel fixat inițial și deși hruba are o capacitate mai mare cu cinci vagoane decît cea prevăzută, costul ei a fost redus cu 18.000 de lei sub cel planificat. Au lucrat strașnic inginerul trimis de la București și cei trei mineri.

Cel care îmi spune toate acestea e tovarășul Marian Bujor, organizatorul de partid, care mă invită să-l însoțesc în adîncurile hrubei.

Privesc hruba cum se ramifică pe sub pămînt. Un tunel nesfîrșit spoit și uscat, pavat cu ciment și înzestrat cu pompe, furtune și instalații electrice.

La Drăgășani, în hruba gospodăriei se învechesc 35 de vagoane de vin din cele 7 soiuri care au luat 7 premii întîi anul trecut, la concursul interregional al vinului de la Pitești.

Acum, fie vara cît de călduroasă, nea Nicolae, pivnicerul, nu mai e nevoit să stropească cimentul și butoaiele cu apă. Temperatura se menține, iarnă-vară, scăzută și constantă. Așa cum îi priește vinului să devină bun.

— Ești mulțumit tovarășe Stoica?

— Mai încape vorbă.

— Iți place hruba?

Ion Stoica, tehnicianul oenolog al gospodăriei, ciocăni în peretele de piatră al hrubei și zise mîndru:

— E bună și trainică... muncă de miner.

I. TERBESCU

Pentru dezvoltarea creșterii animalelor

In anul trecut numărul ovinelor a crescut cu peste 350.000, iar proporția oilor cu lînă fină și semifină este acum de 41 la sută din totalul efectivelor, față de 38 la sută la sfîrșitul anului 1958. Numărul bovinelor a crescut cu 150.000, iar al porcinelor cu 500.000. La creșterea numerică și îmbunătățirea șeptelului au contribuit și cele 40 centre de însămînțări artificiale a animalelor, cu peste 700 puncte, care au funcționat anul trecut.

Activitatea acestor unități și sarcinile ce revin pentru acest an inginerilor zootehniști, medicilor veterinari și tehnicienilor care le deservesc au fost recent analizate în cadrul unei consfătuiri pe țară, organizată de Ministerul Agriculturii la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Capitală.

Participanții la consfătuire au scos în evidență importanța extinderii însămînțărilor artificiale la animale, necesitatea organizării pe baze științifice a lucrărilor de selecție, precum și de combatere a sterilității la animale.

In cadrul consfătuirii s-au făcut numeroase propuneri pentru continua îmbunătățire a organizării și a activității centrelor de însămînțări artificiale la animale, în vederea creșterii efectivului de animale de rase superioare.

(Agerpres)

Să încheiem cu succes învățămîntul agrozootehnic de masă

Anul acesta în raionul Botoșani învățămîntul agrozootehnic de masă a fost organizat mult mai bine decît în 1958. In toate comunele raionului au luat ființă cîte 2—4 cercuri de învățămînt în funcție de numărul satelor respective și al unităților socialist-cooperatiste și de stat. Față de anul trecut numărul cercurilor s-a mărit la 111 cu 3800 de cursanți înscriși.

La majoritatea căminelor culturale s-au organizat și cicluri de conferințe la care iau parte numeroși țărani muncitori. In unele gospodării agricole colective, cercurile de învățămînt au fost organizate pe specialități, în raport cu dezvoltarea ramurilor de producție existente.

Ceea ce trebuie însă subliniat e că nu toate cercurile organizate funcționează în realitate. La gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Tocileni, inginerul agronom Georgeta Cirimpei a ținut numai... lecția de deschidere! Brigadierul Ichim din această unitate nici măcar nu știe de existența unui asemenea cerc... La gospodăria agricolă de stat din Călinești deși sînt organizate trei cercuri, nu se respectă planul de lecții chiar de către membrii consiliului gospodăriei. Aci șeful contabil i-a anunțat pe cursanți că lecția despre evidența contabilă primară se amînă. Așa se face că în această gospodărie pînă în a treia decadă a lunii ianuarie, s-au ținut numai patru lecții, în timp ce în alte cercuri au avut loc 6—7 lecții.

In cele patru cercuri de învățămînt din comuna Cucorăni, desfășurarea lecțiilor se face în mod diferit. In vreme ce cercul unde predă inginera agronom Morariu Lidia care folosește un interesant material didactic, sînt împletite cu aplicații practice, la cercul din satul Ipotești (lector învățătorul P. Silveanu) se predau unele lecții generale, care n-au fost văzute de tehnicianul agronom al comunei pentru a le adapta condițiilor locale. La cercul unde este lector tehniciana agronom Mărgineanu Ileana nu se ține nici o evidență a cursanților. La începutul lecțiilor tov. Mărgineanu nu recapitulează cunoștințele predate în lecția precedentă, nu folosește material intuitiv etc.

In general acolo unde cercurile sînt bine organizate se obțin rezultate frumoase. Așa stau lucrurile la gospodăria colectivă „Ilie Pintilie" unde lotul demonstrativ de 1,25 ha cultivat cu porumb irigat, va fi extins în acest an la 70 de ha planificîndu-se o producție de 12.000 kg boabe la hectar. In comuna Bucecea la cercul agrozootehnic al membrilor întovărășirii „Cel de-al II-lea Congres al P.M.R." s-a discutat în cadrul mai multor lecții despre superioritatea gospodăriei agricole colective, ceea ce a contribuit la convingerea multor cursanți care au pășit mai departe pe drumul formei superioare de muncă în comun — gospodăria colectivă.

Dacă în astfel de unități tematica lecțiilor este axată pe problemele de producție, în raion sînt și cercuri unde lecțiile sînt rupte de munca de fiecare zi a cursanților. In tematica cercurilor din comuna Cucorăni a fost planificată o lecție despre culturi irigate, deși comuna n-are nici o perspectivă de irigație. In satul Ipotești s-a programat la cercul agrozootehnic ca într-o lecție să se vorbească despre „Hrănirea vacilor și îngrijirea lor, îngrijirea porcilor, creșterea păsărilor de curte, creșterea și îngrijirea oilor țurcane și metiși". Deci un manual întreg de creștere a animalelor într-o oră.

Nici în gospodăriile de stat tematica lecțiilor nu oglindește preocupările de bază ale cursanților. Astfel, la G.A.S. Călinești, nu s-a prevăzut nici o lecție despre producerea de sămînță de legume și ierburi perene deși acest sector are o pondere mare în activitatea gospodăriei.

In privința metodei de predare a lecțiilor trebuie arătat că în puține cercuri se folosesc materialele didactice cu care sînt înzestrate căminele culturale și școlile. Unii lectori nu obișnuiesc să facă recomandări bibliografice la sfîrșitul lecțiilor. Ceva mai mult. Pentru a-și... realiza planul unii lectori cum sînt tov. Mărgineanu Ileana în comuna Cucorăni, sau tov. Macovei în comuna Stăuceni predau cîte două lecții în aceeași zi ceea ce firește că este destul de obositor pentru cursanți.

Pentru scurtul timp de învățătură ce a mai rămas pînă la începerea campaniei de primăvară trebuie luate măsuri urgente de înlăturarea acestor greșeli.

Spre a se preda toate lecțiile planificate cele 51 de cadre tehnice superioare care lucrează în raion, împreună cu cei mai buni tehnicieni — agronomi trebuie să fie folosiți pentru controlul și predarea a cîte 2 lecții model pe săptămînă. Lecțiile trebuie să fie adaptate preocupărilor de bază ale cursanților și planului de producție a unităților respective.

In comunele unde se proiectează lucrări de ameliorații agrotehnice este necesar să se țină cicluri de conferințe care să trateze despre astfel de lucrări.

In luna februarie, sînt posibilități ca inginerii din unitățile agricole de stat să fie folosiți în colective de conferențiari. Controlul desfășurării și încheierii cursurilor trebuie însă să se facă de către secțiile agricolă și învățămînt și cultură. Intre timp se impune a se activiza și alte forme de propagandă agricolă ca: ținerea conferințelor agricole în cadrul căminelor culturale, propagarea cărții agricole cu ajutorul bibliotecilor, organizarea de cercuri de citit al cărților agricole și consfătuiri de producție comunale.

V. R.

De curînd, comuna „23 August", raionul Negru Vodă, s-a îmbogățit cu o nouă și frumoasă construcție destinată căminului cultural. Aici se desfășoară o vie activitate culturală.

Foto: V. JURESCHI

Curs de cultură generală

In comuna Zimbru, raionul Gurahonț, s-a deschis un curs de cultură generală. In cadrul acestui curs se țin diferite conferințe și se predau anumite lecții pe teme culturale, științifice și politice, după care se discută, iar participanții pun totodată și numeroase întrebări.

Acest curs de cultură generală este frecventat și de un număr de tineri din satul Zimbru care au terminat cursul de 4 clase și nu au urmat mai departe. Pentru aceștia se predau lecții cu teme școlare în fiecare zi sau la 2 zile, căci în timpul iernii tinerii nu sînt așa de ocupați cu muncile agricole și este timpul cel mai potrivit pentru acest lucru.

ALEXANDRU HERLAU
corespondent

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

In ziarul nostru nr. 595 din 8 ianuarie 1960 a apărut un articol în care erau criticate unele deficiențe existente în activitatea unor cercuri agrozootehnice din comunele și satele raionului Craiova.

In răspunsul trimis redacției, secția agricolă a raionului Craiova ne arăta că cele scrise în ziar sînt întrutotul juste. Indată după publicarea acestui material, secția agricolă a trimis instructori în comunele Simnic și Isvor unde, cu ajutorul organizațiilor de bază P.M.R., s-a reușit ca lucrurile să se îndrepte.

★

„De ce creșterea păsărilor este nerentabilă la G.A.S. Troian". *Sub acest titlu în ziarul nostru nr. 598 din 19 ianuarie a apărut un material de analiză în care se arăta că anul trecut gospodăria ar fi putut obține rezultate bune în sectorul avicol, dacă ar fi realizat toți indicii economici planificați.*

Răspunzînd redacției, conducerea gospodăriei, arată că s-au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice care în 1960 vor duce la rentabilizarea acestei ramuri de producție. Printre altele, în răspunsul trimis, se arată că membrii consiliului gospodăriei au hotărît ca prima serie de 20.000 pui să fie crescuți în perioada aprilie-iunie, perioadă de creștere ce necesită cantități minime de combustibil pentru încălzit, iar a doua serie, în perioada iunie-august, cînd cheltuielile pentru încălzit sînt complet înlăturate. De asemenea, s-a mai hotărît ca pentru anii viitori încălzirea puiernițelor să se facă cu țiței, combustibil care este mult mai ieftin decît lemnul. „Această din urmă măsură va fi experimentată în acest an", se spune în încheiere.

O NOUĂ LECȚIE LA CERC

La cercurile agrotehnice și pomicole din comuna Ocnele Mari, regiunea Bacău, participă peste 150 de întovărășiți. In fotografie: profesoara Elvira Bobeică explicînd cursanților o lecție despre germinația și puterea de germinație.

Foto: AGERPRES

-Recenzie-

ANNA SEGHERS: A șaptea cruce
(E. S. P. L. A.)

Cînd Anna Seghers și-a scris romanul „A șaptea cruce" încă nu izbucniseră flăcările celui de al doilea război mondial. Istoria nu înscrisese încă în filele ei nume înfiorătoare ca Auschwitz, Treblinka, Maidanek sau Buchenwald. Faptele și întîmplările descrise de scriitoare erau numai un simplu preludiu al înspăimîntătoarelor crime ce aveau să le comită hitleriștii. „A șaptea cruce" este romanul care evocă, cu o forță extraordinară, primii ani ai domniei naziste în Germania, romanul închinat de fapt eroismului puținilor luptători antifasciști care scăpaseră de răzbunarea sîngeroasă a călăilor hitleriști.

Simplitatea acțiunii romanului nu face decît să-i mărească puterea emoțională: din lagărul de concentrare de la Westhofen au evadat 7 deținuți. De la un capăt la altul forțele de represiune ale naziștilor sînt în stare de alarmă pentru a prinde, vii sau morți pe îndrăzneții care au încercat să-și redobîndească libertatea. Șase dintre acești evadați cad din nou, în scurt timp, în mîna Gestapoului. Al șaptelea este comunistul Georg Heisler. Va izbuti el să scape?

Cea mai mare parte a romanului este consacrată deci zugrăvirii eforturilor supraomenești ale comunistului Georg Heisler pentru a nu cădea din nou în mîinile Gestapoului. Peregrinările zbuciumate ale acestuia îi oferă scriitoarei prilejul de a zugrăvi diferite categorii ale societății germane din acea vreme. Anna Seghers biciuiește lașitatea, servilismul, trădarea micului-burghez care s-a acomodat demagogiei hitleriste. Totodată, scriitoarea scoate în lumină chipurile acelora care au rămas neînfricați, oameni în adevăratul înțeles al cuvîntului și îndeosebi chipurile luptătorilor comuniști ca Heisler sau Wallau, care înțeleseseră să continue a lupta chiar în fața morții, chiar atunci cînd se părea că nu mai e nimic de făcut.

Romanul „A șaptea cruce" trebuie citit. El se adresează cititorului de pretutindeni, amintindu-i că trebuie să păstreze trează în conștiință ura împotriva fascismului, împotriva tuturor acelora care vor să reînvie domnia crimei și a întunericului, împotriva tuturor acelora care încearcă să împingă din nou omenirea în flăcările unui conflict mondial.

„Luna cărții la sate" în regiunea București

Intre 15 februarie și 15 martie sfatul popular al regiunii București, Centrul de librării și difuzare a cărții regiunea București și U.R.C.C. București organizează cu sprijinul organizațiilor de masă „Luna cărții la sate".

La reședințele de raion vor fi organizate cu sprijinul librăriilor raionale „Bazare ale cărții". La casele de cultură raionale, căminele culturale, colțurile roșii și cluburile din G.A.S. și S.M.T. vor fi organizate „Zilele cărții". Astfel, oamenii muncii de la sate vor participa la: zilele cărții politice, zilele cărții agrotehnice, zilele cărții literare, zilele cărții de știință popularizată. Pentru fiecare din acestea vor fi organizate șezători, lecturi în colectiv și programe artistice susținute de echipele artistice de amatori.

Tot în luna cărții căminele culturale vor organiza numeroase seri literare la care vor participa scriitori și redactori ai editurilor noastre. In fiecare comună, cu sprijinul organelor locale, va fi organizată o „Zi a cărții pe comună". In „Luna cărții la sate" cu sprijinul U.R.C.C. București se vor amenaja 5 secții de librărie model și se vor organiza bazare ale cărții în 20 de secții de librării.

In gospodăriile agricole colective se vor organiza standuri de cărți care vor difuza cărți colectiviștilor, iar autolibrăria Centrului de librării și difuzare a cărții — regionala București va vizita numeroase sate și comune din regiune.

Orașul visurilor sale...

Cînd ești tînăr nu ți se pare prea lungă calea de la Oinacu la Giurgiu. Pe jos sau cu autobusul, după poftă și anotimp, și iată-te în orașul visurilor tale în mai puțin de o oră.

Pentru Dobra Elena, Giurgiu este orașul visurilor ei, așa cum Mecca de sute de ani rămîne, învăluită în nostalgie, orașul sfînt și mult visat al fiecărui mahomedan. Dar dacă milioane de mahomedani nu ajung măcar o dată în viață la Mecca, tehniciana agronom Dobra Elena, mult mai favorizată de împrejurări, își vede realizat acest vis cel puțin o dată pe zi.

Dar să nu ne pripim, să nu tragă cititorul concluzia că tehniciana Dobra Elena este o ființă pe deplin fericită. In primul rînd fiindcă prin funcția ei Dobra Elena trebuie să străbată nițeluș ogoarele, să vadă starea de vegetație a culturilor, să arate întovărășiților cum să facă diferite lucrări de campanie, să cerceteze dacă uneltele agricole au fost reparate la timp, dacă sămînța a fost pregătită și condiționată, să facă unele comasări și cîte altele. Și dacă avem în vedere că toate acestea cer timp, mult timp, atunci începem să înțelegem de ce ele nu-i sînt prea plăcute tovarășei Dobra Elena.

Pentru dînsa timpul este o noțiune sfîntă, de preț. „Timpul nu trebuie irosit oricum", spune Dobra Elena. Și nici nu se face să-l irosești la Oinacu, într-o comună... oarecare, cînd Giurgiu e la cîțiva kilometri, atît de aproape, atît de atrăgător. De aceea, pentru tehniciana agronom Dobra Elena toate drumurile duc la Giurgiu. Iar aici, ai cum folosi timpul de... serviciu. Numai cît apare prin centrul orașului și imediat începe să întîlnească cîteva cunoștințe. Și cît de îmbietoare sînt trotuarele astea asfaltate (cînd își amintește pentru o clipă de ulițele, cam noroioase pe această vreme, din Oinacu, Branistea și Comasca, simte cum îi trece prin corp un scurt fior rece). După o plimbare nu strică un film, chiar dacă nu-i el documentar agricol. Și după film o nouă plimbare pentru dezmorțeală, ba o vizită. „Ehe, cîte nu ai de făcut la Giurgiu", își spune după o asemenea zi „încărcată" tehniciana Dobra Elena cu gîndul că a doua zi va trebui să inventeze un nou pretext, să descopere o altă ședință urgentă, neprevăzută, pentru a veni din nou la Giurgiu, orașul odihnitor și dulce, orașul visurilor sale.

Hrănită cu iluzia că nu are de dat la nimeni socoteală de ceea ce face, tehniciana Dobra Elena uită repede că are de îndrumat 12 întovărășiri agricole, uită de importantele ei îndatoriri, pentru care primește salariu.

Numai de învățămîntul agrozootehnic de masă n-a uitat tehniciana. A obosit scriind despre toate cîte a făcut, despre cele 7 lecții ținute la cercul agrozootehnic, despre munca ei de lector. Și nu este de mirare că tovarășii de la secția agricolă raională au crezut-o. Dacă însă unul dintre ei ar veni în control, pe teren, așa cum de fapt sînt obligați să o facă, ar constata desigur că nici unul din cei 12 președinți de întovărășiri din comună, nici un întovărășit, nimeni din comitetul executiv al sfatului popular comunal nu știe cînd și unde anume s-au ținut aceste... 7 lecții, despre ce tratau ele, cine a participat ș.a.m.d.

Poate că aceste lecții nu s-au ținut la Oinacu ci la Giurgiu, adică acolo unde „activează" atît de mult tehniciana Dobre Elena. Dacă este așa, atunci trebuie să atragem atenția asupra acestei „inovații" care merită să fie discutată cît mai curînd de cei în drept.

LUCIAN CURSARU
(după o corespondență a tovarășului Traian Barbălată)

Satira și umor

Pulbere-ochitorul

E vorba de Pulbere Ștefan, paznic la G.A.C. Barcea-raionul Tecuci, care a vrut să deconteze cartușele întrebuințate de el.., la vînătoare.

S-a rostogolit o dată
Mica prepeliță-n zbor
Și-a căzut înfiorată
Intr-o aripă-mpușcată
De viteazul vînător...

Bucuros nevoie mare
Pulbere a rîs ușor:
„Mă, le „văd" la vînătoare.
Sînt un mare ochitor!"
Toată toamna el ochește
Pîn-la ultimul cartuș,
După care glăsuiește:
„Cum le decontez acuș?
Să dau banii de la mine,
Nu ar fi... vînătoresc!
Dacă pun problema bine,
Garantat că-i păcălesc!
Doar sînt paznic, nu păpușe
Și m-or crede cei de-aici
Că am tras aste cartușe
In interes de servici!
Face bon de decontare
Pentru contabilitate,
Dar spre marea lui mirare
I se spune: — Nu se poate!
Ce ai împușcat adică
Făcînd paza? Un arici,
Huhurezi sau vreo pisică
In... interes de servici?
Cum de nu te prinde frica
Că aici sînt bani obștești
Și că nu plătim nimica
Pe... gogoși vînătorești?
Pleacă Pulbere — și plînsul
Mai să-l prindă de rușine:
Cît de ochitor e dînsul,
Aici ..n-a „ochit-o" bine!

VALERIU FILIMON

La S.M.T. Botoșani și G.A.S. Călinești

Se întocmesc noile contracte colective

In aceste zile în unitățile agricole de stat se discută proiectele de contract colectiv, se țin adunările generale ale grupelor sindicale și dările de seamă asupra activității sindicale pe anul trecut.

In cele ce urmează mă voi ocupa de problemele contractului colectiv la S.M.T. Botoșani și G.A.S. Călinești. In aceste unități proiectele de contract colectiv au fost afișate în locurile mult frecventate de muncitori pentru a fi studiate și îmbunătățite.

In proiectul de contract colectiv de la S.M.T., comitetul sindical a inclus angajamentele luate de muncitori cu ocazia prelucrării cifrelor de plan.

Frumoase angajamente! Ca rezultat al acestor angajamente și al întrecerilor socialiste, prețul de cost al hantrului va scade cu 12 la sută, realizîndu-se cel puțin 1.000.000 de lei economii. Scăderea prețului de cost se va realiza prin depășirea planului cu 9.091 de hantri, prin prelungirea duratei de funcționare a tractoarelor între 2 reparații cu 300 de ore și prin micșorarea consumului de carburanți. Muncitorii s-au angajat nu numai să depășească planul cantitativ; ei și-au luat angajamente și în privința îmbunătățirii calității lucrărilor. Astfel, mecanizatorii și-au propus să facă lucrări care să ducă la depășirea planului de producție al unităților deservite cu circa 150—250 de kg la hectarul cultivat cu grîu, orz și porumb și cu 1.500 de kg la hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr.

Și lucrătorii din gospodăria agricolă de stat Călinești s-au angajat să depășească cu mult producțiile planificate. Astfel ei sînt hotărîți să depășească planul la grîu cu 900 de kg la ha, la porumb și orz cu 400 de kg la ha, la porumb pentru siloz cu 3 tone la ha, iar la sămînță de ceapă cu 200 de kg la ha. Asemenea angajamente au fost luate și pentru alte culturi. Ingrijitorii de animale și-au luat angajamente asemănătoare cu ale tovarășilor lor din brigăzile de cîmp. Astfel, mulgătorii vor da 162 de hl de lapte peste plan. Cît privește productivitatea muncii ea va crește pe ansamblul gospodăriei cu 5 la sută, iar prețul de cost va fi redus cu 0,5 la sută.

Dacă în privința arătată, treburile stau cît se poate de bine, nu același lucru se poate spune despre felul cum este oglindită în cele două contracte colective preocuparea comitetelor sindicale și a conducerilor de unități, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și ridicarea în continuare a nivelului de trai material și cultural al muncitorilor. Din proiectul de la S.M.T. rezultă o înșiruire a obligațiilor ce revin conducerii, conform instrucțiunilor privind securitatea muncii și asigurările sociale. Se mai vorbește în contract de o foaie volantă în timpul campaniilor agricole, prin care mecanizatorii să fie informați despre mersul lucrului și mobilizați în realizarea planului de producție. Practic contractul nu arată însă ce vor face conducerea administrativă și comitetul sindical pentru a asigura condițiile unei intense activități cultural-artistice la brigăzi în timpul campaniilor. Nici asigurarea contractelor de lucrări în vederea realizării și depășirii planului de producție nu este o preocupare a conducerii, deoarece pînă la sfîrșitul lunii ianuarie S.M.T. Botoșani contractase cu unitățile deservite doar o mică parte din volumul de lucrări ce urmează să-l execute cu mașinile sale.

Comparat cu cel de la S.M.T., contractul colectiv de la G.A.S. Călinești este mai bine întocmit. Nici nu-i de mirare, ținînd seama că proiectul a fost discutat și îmbunătățit în consiliul de conducere al gospodăriei. Potrivit proiectului de contract, costul meselor la cantină va fi redus. Aceasta datorită creării pe lîngă cantină a unei secții anexe care va crește porci cu resturi menajere și va cultiva, prin munca voluntară a salariaților, legume și zarzavaturi. Cantina va fi dotată cu veselă corespunzătoare, spălător special de vase, iar în bucătărie va fi instalat un aspirator de aburi. Muncitorilor familiști care locuiesc în incinta gospodăriei, li se vor acorda loturi individuale de cîțiva ari pentru cultivarea legumelor.

In timpul campaniilor agricole, cînd majoritatea muncitorilor sînt împrăștiați în diferite locuri și depun eforturi pentru realizarea și depășirea sarcinilor de plan, grijii față de om i se acordă o și mai mare atenție. Astfel, la punctul Smelț, se prevede construirea unui dormitor comun pentru muncitori, iar alimentarea la locul de muncă se va face cu ajutorul bucătăriilor de vară și a cantinei mobile.

Muncitorii aflați în campanie, vor avea la dispoziție cărți beletristice și tehnice trimise la locul de muncă prin biblioteci mobile. Deci, mecanizatorii, în vagoanele de dormit, crescătorii de animale, în taberele de vară, vor putea să-și îmbogățească cunoștințele cultural-profesionale și pe această cale la fel ca muncitorii rămași la sediile gospodăriei și ale secțiilor.

Trebuie însă ca, în afară de aceasta, comitetul sindical să organizeze prin comisia culturală o vie activitate artistico-culturală și sportivă în timpul campaniilor. Cum anume se va face aceasta? Muncitorii au făcut numeroase propuneri în acest sens. Rămîne ca tovarășii din comitetul sindical să le studieze și pe cele găsite bune să le introducă în proiectul contractului colectiv ce-l va supune spre aprobare masei de sindicaliști din gospodărie.

In concluzie: atît în S.M.T. cît și la G.A.S., proiectele de contract colectiv trebuie să fie mult îmbunătățite în adunările grupelor sindicale. Comitetele de întreprindere au datoria să-și însușească propunerile valoroase ce se vor face pentru a întocmi un contract colectiv care să corespundă întrutotul sarcinii de a spori și ieftini producția agricolă, sarcinii de a îmbunătăți neîncetat nivelul de trai material și cultural al muncitorilor agricoli.

RIZESCU VIRGIL

Ingrijirea culturilor de tomate în sere

Pentru a obține fructe multe și de calitate la tomatele de seră, legumicultorii trebuie să acorde în această perioadă o atenție deosebită îngrijirii culturii.

In primul rînd este necesar ca după plantarea tomatelor la locul definitiv să menținem un regim corespunzător de temperatură și umiditate în sere. Regimul de temperatură trebuie să fie în strînsă legătură cu condițiile de lumină. In zilele însorite, se va păstra o temperatură de 24—28° C; în cele noroase, 18—20° C. In timpul nopții se va asigura o temperatură de 15—17° C.

Umiditatea în sere trebuie păstrată în jur de 60 la sută. De asemenea este nevoie ca aerisirea serelor să se facă mai ales pe timp însorit, prin deschiderea ventilației pe coamă.

Una din cele mai importante lucrări de îngrijire pe care trebuie s-o aplicăm la tomatele din seră este copilitul. Prin îndepărtarea tuturor copililor de pe tulpina principală, formăm plante cu o singură tulpină, îndreptînd astfel toate substanțele nutritive spre fructele formate pe aceasta. Lucrarea contribuie la obținerea unei producții timpurii și la mărirea fructelor.

O altă operație importantă este palisarea, care se execută în scopul susținerii plantelor. Ele se leagă cu sfoară sau cu fire de relon, cu ajutorul unui ochi larg, fixat la baza plantei; apoi sfoara sau firele se întind și se leagă în partea superioară de sîrma orizontală, cu ajutorul unui laț. Pe măsură ce cresc, tulpinele plantelor trebuie răsucite cu atenție în jurul sforilor sau firelor de relon.

Pentru a păstra solul din sere în stare afînată și în scopul asigurării apei, încălzirii solului și schimbului de gaze între pămînt și aer, este nevoie ca prășitul să se execute cît se poate de regulat și conștiincios.

Tomatele sînt plante pretențioase față de umiditatea din sol. Asigurarea acesteia trebuie să se facă astfel încît umiditatea atmosferică să crească cît mai puțin. In perioada cînd plantele sînt mici, vom uda rar, la cuib, folosind stropitoarea sau furtunul. Mai tîrziu, udăm pe brazde, cu norme de apă mai mari și la intervale mai lungi; după ce apa se infiltrează, brazdele se închid. Este bine ca udările să se facă cu apă încălzită la 25—28° C. In zilele cu soare, udările se execută dimineața pentru ca în timpul zilei să aerisim puternic.

Practic s-a constatat că îngrășarea suplimentară a tomatelor de seră aduce însemnate sporuri de producție. Ingrășămintele suplimentare se dau la intervale de 10—15 zile, alternînd aplicarea îngrășămintelor minerale cu a celor organice.

COLȚUL legumicultorului

Cele mai eficace s-au dovedit îngrășămintele date sub formă de soluții. Ele se prepară ținînd seama de epoca cînd le administrăm. In prima perioadă (februarie — aprilie), soluția de îngrășăminte chimice se alcătuiește astfel: în 10 litri de apă se dizolvă 10 g azotat de amoniu, 40 g superfosfat și 20 g sare potasică; în a doua perioadă (aprilie — iunie) cantitățile de îngrășăminte chimice se măresc, folosindu-se 20 g azotat de amoniu, 40 g superfosfat și 30 g sare potasică. Ingrășările organice se fac cu zeamă de bălegar (1 găleată bălegă de vacă diluată cu 10 găleți de apă). In prima perioadă, sînt suficienți 10 litri soluție (de îngrășăminte minerale sau organice) pentru 2 mp, iar în a doua perioadă, pentru un mp.

Ingrășămintele se dau în zilele cu soare după care se aerisește sera puternic. Dacă timpul e umed și solul in seră are umezeală, îngrășămintele se pot da și sub formă de praf, la 8—10 cm depărtare de plantă.

In timpul vegetației se fac stropiri împotriva bolilor criptogamice, cu zeamă bordeleză (1 la sută), iar contra bolii numite Cladosporium fulvum (pătarea brună) cu sulf muiabil (0,4 la sută), sau cu zeamă sulfocalcică (2 la sută). Insecta numită musca albă se combate prin stropiri cu Ecatox (0,05 la sută) care se adaugă de obicei la zeama bordeleză.

NINA SAVINOVA
candidat în științe agricole

Pentru fondul central al statului

Contribuția gospodăriei colective poate fi mai mare

Hărnicia colectiviștilor din comuna Baba Ana — raionul Mizil, este binecunoscută în toată regiunea Ploești. Aplicînd cu grijă măsurile agrotehnice înaintate, ei au obținut anul trecut recolte bune la majoritatea culturilor. De exemplu, de pe 92 de ha cultivate cu floarea-soarelui au recoltat în medie, 1835 de kg. la ha, de pe 150 de ha cu sfeclă de zahăr, au obținut 22.000 de kg. la ha, iar din grădina de legume, mare de 28 de ha, au recoltat cantități de varză, roșii, cartofi cu mult mai mari decît cele planificate.

Cum a valorificat gospodăria colectivă produsele obținute? La această întrebare mi-a răspuns contabilul gospodăriei, tov. Gh. Pipelea.

— Am contractat cu statul 70.000 de kg. de grîu, 90.000 de kg. de porumb din soiul local și 20.000 de kg. de porumb hibrid. Tot potrivit contractului încheiat am predat întreaga cantitate de sfeclă și floarea-soarelui obținută. Prin Agevacoop am valorificat 55.000 de kg. de cartofi, varză și roșii; prin „Agrosem" — 6.000 de kg. de mazăre, 4.000 de kg. de lucernă, 10.000 de kg. de fasole, 30.000 de vițe altoite, 400.000 de butași portaltoi, multă sămînță de cînepă. Cu organizațiile comerciale de stat, gospodăria colectivă din Baba Ana a contractat și livrat 13.000 de litri de lapte, 600 de kg. de brînză de oaie, 1.329 kg. de lînă, 2.000 de ouă, păsări în cantitate de 2.000 de kg., 15 porci grași, 50 de oi etc. Din valorificarea produselor de mai sus, gospodăria colectivă a realizat în 1959 un venit de 2.917.501 lei. Acest lucru ne-a permis ca în anul trecut să repartizăm membrilor gospodăriei colective 20 de lei la zi-muncă, valoarea acesteia ajungînd — incluzînd și produsele — la 48 de lei.

Cu toate aceste frumoase realizări în ce privește contribuția la fondul central al statului trebuie arătat că gospodăria colectivă din Baba Ana ar fi putut valorifica și mai mari cantități de produse, dacă ar fi studiat cu mai multă atenție posibilitățile existente.

Ni se pare, de exemplu, mult prea mic numărul de 2.000 de ouă valorificat prin cooperativa de consum, în timp ce membrilor gospodăriei colective li s-au vîndut peste 10.000 de ouă. Este știut să fiecare colectivist poate crește numeroase păsări în gospodăria proprie. De ce dară nu s-au luat măsuri ca aceștia să fie încurajați a dezvolta creșterea păsărilor ca să vîndă ouă și nu să cumpere de la gospodăria colectivă. Ni se pare mică și cantitatea de 13.000 de litri de lapte ce a fost contractată cu statul anul trecut, dacă ținem seama că de la cele 24 de vaci de lapte, s-a obținut în medie 2.100 litri pe cap de vacă furajată. De asemenea, nu mi se pare just faptul că în acest an nu s-a contractat cu statul nici o cantitate de struguri de masă din via ce ocupă 28 ha. Acest lucru a făcut ca în 1959 unii colectiviști care au realizat multe zile-muncă să primească cantități de vin care depășesc nevoile lor de consum. N-ar fi fost mai firesc ca o parte din vin să fi fost vîndut statului, mărindu-se astfel veniturile în bani ale gospodăriei colective? Pozitiv este faptul că în 1960 gospodăria a hotărît să încheie contracte de vînzare cu statul pentru cantități mult mai mari de produse. Pentru cereale s-a încheiat contract de vînzare pe trei ani, dar colectiviștii sînt hotărîți să lupte pentru producții sporite la hectar și să încheie și contracte suplimentare, în cazul obținerii unei [illegible]colte bogate de grîu, porumb etc. [illegible] vor încheia contracte de vînzare cu I.C.I.L.-ul pentru 20.000 de litri de lapte, și 1.000 de kg. de brînză de oaie, cu D.C.A. pentru toată lîna de la oile al căror număr va crește la 2.200, cu cooperativa de consum pentru o mare cantitate de struguri de masă, legume și zarzavaturi etc.

Este necesar ca paralel cu sporirea cantităților de produse contractate cu statul, să se desfășoare în gospodărie și o susținută muncă de lămurire a colectiviștilor pentru a valorifica prin cooperativa de consum și cantități cît mai mari din produsele ce le prisosesc, inclusiv din cele obținute în gospodăria proprie (ouă, păsări etc.) astfel încît să crească în cît mai mare măsură contribuția lor la realizarea fondului central al statului.

ION DRINCU

SCRISOARE DIN SĂPUNARI

Ce au realizat şi ce vor realiza colectiviştii

Colectiviştii din Săpunari, raionul Lehliu, sat cu agricultura în întregime colectivizată, manifestă un viu interes pentru creşterea averii obşteşti şi îndeosebi a sectorului zootehnic. Acest lucru s-a reflectat şi cu prilejul dezbaterilor ce au avut loc în cadrul adunării generale de dare de seamă şi aprobare a planului de producţie pe acest an.

— Dacă în anul care s-a încheiat, a spus tov. Gheorghe Nichifor, preşedintele gospodăriei, noi am reuşit să obţinem producţii sporite la ha. şi să dezvoltăm în acelaşi timp sectorul zootehnic, aceasta dovedeşte că fiecare colectivist a muncit cu chibzuinţă şi roadele muncii sînt bune. Veniturile băneşti ale gospodăriei au ajuns la 2.227.000, iar valoarea zilei-muncă a sporit la aproape 30 lei. Demn de subliniat este că numai din sectorul zootehnic s-au realizat venituri în valoare de circa 600.000 lei. Acest bilanţ ne bucură pe toţi şi constituie un nou imbold în muncă pentru activitatea de viitor. Creşterea averii obşteşti a influenţat simţitor asupra creşterii bunăstării colectiviştilor.

— Asta aşa este, a arătat colectivistul Niţă Sanda. Iată, pentru cele 1 261 zile-muncă pe care le-am efectuat împreună cu familia mea, am primit produse şi bani în valoare de peste 37.000 lei, din care numai bani aproape 10.000 lei. De aceea, eu propun ca în planul de producţie pe acest an, ţinînd seama de indicaţiile date de plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 decembrie 1959, să acordăm o şi mai mare atenţie sporirii producţiei agricole la ha şi să dezvoltăm în acelaşi timp sectorul zootehnic, în aşa fel încît să putem obţine producţii cît mai mari de carne, lapte, lînă, ouă şi alte produse animale.

Alţi colectivişti ca Gheorghe Neagu, Anghel Oancea şi alţii au propus ca numărul cabalinelor să fie redus cu 50 capete faţă de anul trecut şi să se acorde în acelaşi timp mai multă grijă creşterii numărului vacilor de lapte de la care s-a obţinut, în anul 1959 un venit de peste 150.000 lei.

Adunarea generală, ţinînd seama de propunerile făcute, a hotărît ca pînă la sfîrşitul anului, numărul bovinelor să crească la 200, din care 73 vaci cu lapte. De asemenea, în urma propunerii colectivistului Paraschiv Cană, Anghel Oancea şi alţii, s-a hotărît ca numărul porcinelor să ajungă la peste 100 capete, din care 35 scroafe mari. Cît priveşte numărul ovinelor, acesta va spori la peste 1400 capete, urmărindu-se totodată îmbunătăţirea rasei spre a se obţine numai oi cu lînă fină şi semifină.

O grijă deosebită au acordat-o colectiviştii în discuţiile lor şi sectorului de păsări. Prin folosirea incubatoarelor care funcţionează în cadrul gospodăriei, numărul de păsări va ajunge la sfîrşitul anului la peste 2000 găini, gîşte şi raţe.

Problema sporirii producţiei agricole a fost legată şi ea de extinderea culturii de porumb pentru siloz şi a preocupat pe majoritatea vorbitorilor care au luat cuvîntul în cadrul adunării generale. Ţinînd seama de indicaţiile date de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1959, colectiviştii şi-au propus să însămînţeze în acest an suprafaţa de 60 ha cu porumb pentru siloz şi să obţină în medie o producţie de cel puţin 40.000 kg. porumb siloz la ha. Însemnate sporuri de producţie se prevăd şi la celelalte culturi vegetale. Gospodăria va avea astfel posibilitatea să împartă membrilor săi cantităţi însemnate de produse şi în acelaşi timp să livreze statului, pe bază de contract, peste 44 vagoane cereale, aproape 26 vagoane cu floarea-soarelui, 220 vagoane cu sfeclă de zahăr, precum şi însemnate cantităţi de lapte, carne, lînă şi ouă.

Cît priveşte sectorul de construcţii, învăţînd din experienţa anului trecut, cînd, prin folosirea resurselor locale au fost construite 2 grajduri care au costat numai 90.000 lei, colectiviştii şi-au propus ca şi în acest an să folosească pe scară largă resursele locale şi să obţină şi în acest sector însemnate economii.

Toate aceste măsuri pe care le prevede planul de producţie al gospodăriei agricole colective „Pămînt desţelenit" din satul Săpunari sînt menite să asigure pînă la sfîrşitul anului creşterea veniturilor băneşti la aproape 3.000.000 lei, să asigure sporirea veniturilor colectiviştilor.

P. GHEORGHE

CIFRE şi fapte

● Colectiviştii din Nădlac, regiunea Timişoara, au obţinut în anul trecut producţii sporite la principalele culturi cerealiere şi la plantele tehnice. Pentru sporirea veniturilor, gospodăria colectivă şi-a dublat numărul vacilor cu lapte, al scroafelor şi al oilor. Fermele de animale au adus gospodăriei şi colectiviştilor mari venituri. Valoarea zilei-muncă, de pildă, s-a ridicat anul trecut la peste 20 lei.

● Gospodăria colectivă „Partizanul Roşu" din Tekirghiol, regiunea Constanţa, a încheiat anul 1959 cu rezultate frumoase. Grădina de legume a adus un venit de 600.000 lei. Din valorificarea produselor agricole colectiviştii de aici au obţinut un venit de 1.153.071 lei faţă de 914.000 lei, cît au avut planificat. Numai din vînzarea către stat pe bază de contract a produselor animaliere, gospodăria a încasat 327.000 lei.

● Anul trecut aproape 100 de gospodării agricole colective din regiunea Galaţi, au organizat crescătorii de porci şi păsări în preajma bălţilor şi rîurilor. La sfîrşitul anului, crescătoriile numărau peste 11.000 porci şi 13.500 păsări. Acest lucru a adus colectiviştilor care au avut crescătorii în preajma bălţii Vlădeşti, de pildă, un beneficiu de peste 350.000 lei. In acest an în preajma bălţilor şi rîurilor din regiune vor lua fiinţă noi crescătorii de porci şi păsări.

Către producţii tot mai sporite

Cîteva din lecţiile ţinute în iarna trecută la cercul agrozootehnic de către tov. Cantaragiu Silvia, inginera gospodăriei colective „Vasile Roaită" din comuna Ziduri, raionul R. Sărat, au tratat problema influenţei îngrăşămintelor naturale şi chimice, date suplimentar în perioada de vegetaţie, asupra producţiilor de porumb şi floarea-soarelui. Altele au scos în evidenţă importanţa polenizării suplimentare artificiale în sporirea recoltelor. Dar cum vorbele nu au atîta putere de convingere ca faptele, pentru ca participanţii la cursuri să vadă „pe viu" cum se petrec lucrurile, inginera, ajutată de consiliul de conducere al gospodăriei şi de colectivişti, a organizat în anul trecut două loturi demonstrative. Primul, în suprafaţă de 9 ha, la cultura porumbului, iar cel de-al doilea, pe numai 2 ha, la cultura florii-soarelui.

Cele 289 de hectare cultivate cu porumb în anul trecut de gospodărie au avut în cea mai mare parte ca plante premergătoare păioasele iar pe 60 de hectare s-a cultivat porumb după porumb. Suprafaţa destinată lotului demonstrativ a fost aleasă din aceste 60 de hectare. Intreaga suprafaţă cultivată cu porumb a fost însămînţată în teren arat adînc în vară şi în toamnă şi grăpat în primăvară; s-a folosit sămînţă hibridă. Ca lucrări de întreţinere s-au dat patru praşile. Ce s-a aplicat în plus pe lotul demonstrativ? Ingrăşăminte naturale (mraniţă) în amestec cu îngrăşăminte chimice. O dată cu prima praşilă, pe cele 9 ha s-au dat, la cuib, cîte 0,350 kg mraniţă amestecată cu superfosfat şi azotat de amoniu. Mai trebuie menţionat că mraniţă la cuib s-a dat şi la celelalte 51 de hectare pe care porumbul a fost cultivat după el însuşi. La recoltare, porumbul a fost cîntărit aparte, atît cel de pe lotul demonstrativ cît şi de pe cele 51 de hectare îngrăşate suplimentar doar cu mraniţă. Rezultatul: de pe lotul demonstrativ s-a recoltat în medie cîte 5.300 kg porumb ştiuleţi la ha, iar de pe celelalte 51 de ha îngrăşate cu mraniţă, cîte 4.800 kg la ha. Producţia medie la ha obţinută de pe întreaga suprafaţă cultivată cu porumb (289 ha) a fost de 2.730 kg boabe.

Cifrele sînt desigur destul de grăitoare. Tot atît de grăitoare sînt şi cifrele care oglindesc producţia obţinută pe lotul demonstrativ la cultura florii-soarelui. Pe lotul demonstrativ s-au aplicat în plus faţă de cultura mare (gospodăria a cultivat în anul trecut 80 de ha cu această plantă) o îngrăşare suplimentară dată la prima praşilă şi polenizarea suplimentară artificială, executată manual. Ca îngrăşăminte au fost date la prima praşilă cîte 200 kg. de superfosfat şi 200 kg. cenuşă pe fiecare din cele două hectare. Diferenţa între producţia de pe lotul demonstrativ şi restul culturii de floarea-soarelui a fost de peste 450 de kg. de sămînţă la ha.

Nu mai încape îndoială că faptele au venit să întărească şi să confirme pe deplin adevărul celor auzite de colectiviştii din Ziduri la cursurile agrozootehnice. Şi, odată convinşi asupra foloaselor aduse de aplicarea acestor metode agrotehnice înaintate, ei au hotărît ca în anul acesta să le extindă pe suprafeţe mult mai mari. La cultura porumbului, bunăoară, gospodăria va folosi în acest an metoda îngrăşării suplimentare cu mraniţă în amestec cu îngrăşăminte chimice, date la cuib, pe o suprafaţă de cel puţin 60 de hectare. La cea de floarea-soarelui, se va îngrăşa fazial cu cenuşă şi superfosfat, la prima praşilă, cel puţin 10 ha, iar polenizarea suplimentară artificială se va aplica pe întreaga suprafaţă cultivată cu această plantă.

V. POMPILIU

Gospodăria colectivă din satul Dobreni, raionul Vidra, şi-a mărit în ultimii ani ferma de oi. In prezent în turma gospodăriei au început să apară primii miei. In fotografie: ciobanul Paltinea Ion în mijlocul turmei.

Foto: M. IVANCIU

In sera gospodăriei agricole de stat Ploeşti

Gospodăria agricolă de stat Ploeşti este cunoscută ca o mare producătoare de legume şi flori de seră. In fotografie: cîteva muncitoare din brigada condusă de tov. Seicăreanu Vasile recoltînd cale din seră.

Foto: C. DUMITRU

ÎNVĂŢÎND DIN EXPERIENŢA ANULUI TRECUT

Vom dubla beneficiul la hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr

Pe lîngă gospodăriile agricole de stat situate în regiunile din nordul şi vestul ţării care au condiţii din cele mai favorabile pentru cultura sfeclei de zahăr, au primit sarcină de plan la această cultură şi unele din unităţile aflate în zonele mai puţin prielnice. La darea sarcinii de plan s-a ţinut seama de apropierea gospodăriilor de fabricile de zahăr.

Fiind aproape de fabrica de zahăr Giurgiu, gospodăria agricolă de stat Asan-Aga a primit sarcina ca, în primul an de cultură, să semene cu sfeclă suprafaţa de 40 de ha. Conducerea gospodăriei a destinat sfeclei de zahăr o parte din terenurile cele mai fertile, situate pe văi, şi care, din această pricină, aveau o umiditate în sol mai ridicată. Noi am avut totodată grijă să alegem acele terenuri care fuseseră arate din toamnă la o adîncime mai mare. Toată sfecla de zahăr am cultivat-o în teren arat de cu toamnă. Aproape 20 de ha din acest teren primiseră, o dată cu arătura adîncă, îngrăşăminte organice. Cîte 20 de tone de gunoi la hectar. Pe restul suprafeţei s-a administrat în primăvară superfosfat în cantitate de 400 de kg la ha. Acesta a fost încorporat în sol cu ajutorul unui cultivator suspendat. Primăvara, arătura a fost lucrată cu cultivatorul şi grapa după care a urmat semănatul care s-a făcut între 25—30 martie, cînd temperatura solului era de 3—4 grade. Intre rînduri s-a lăsat o distanţă de 58 de cm, fapt ce a permis prăşitul mecanic. Pentru acelaşi scop semănatul a fost încredinţat mecanizatorului fruntaş Bratu Petre, care l-a executat în rînduri perfect drepte. S-au folosit 23 de kg de sămînţă la ha, la care s-a adăugat 5 la sută ovăz, pentru indicarea rîndurilor. Sămînţa a fost introdusă la 4—5 cm adîncime în sol.

Lucrările de întreţinere au constat din patru praşile şi rărit care a fost făcut în două rînduri, lăsîndu-se cîte o singură plantă mai viguroasă, la 12—15 cm depărtare una de alta. Cu ocazia primului rărit s-au completat golurile cu sămînţă înmuiată.

In prima fază de vegetaţie a survenit un atac al răţişoarei sfeclei, dar prin prăfuirea imediată a culturii cu preparatul Aldrin, s-au evitat pierderile.

Recoltatul s-a executat în parte manual, cu ajutorul furcilor speciale de scos sfecla şi în parte mecanic. La recoltatul mecanic s-a folosit un plug suspendat acţionat de tractorul U.T.O.S. Plugului i s-au adus, se înţelege, unele modificări pentru a putea fi folosit la scosul sfeclei.

Recoltarea s-a făcut în momentul cînd plantele şi-au încetat procesul de asimilaţie. Pentru sfecla livrată, gospodăria de stat Asan-Aga a primit 210.600 de lei. Scăzîndu-se toate cheltuielile de producţie în valoare de 123.000 de lei, reiese că gospodăria a obţinut din cultura sfeclei de zahăr un beneficiu de 87.600 de lei. La hectarul cultivat cu sfeclă revin 2190 de lei beneficiu. La aceasta trebuie adăugate furajele: frunze, colete, borhot şi melasă, pe care gospodăria le-a obţinut, datorită culturii sfeclei de zahăr.

Tovarăşii care au obţinut producţii peste cele planificate, au fost premiaţi de către gospodărie. Aşa a fost premiat, de exemplu, brigadierul Glăvan Alexandru. Cultivînd sfeclă pe 10 ha, el a obţinut o producţie de 26.834 de kg la ha. Nu-i prea mult. Dar nici puţin pentru primul an de cultură şi mai ales pentru condiţiile nefavorabile din 1959.

Experienţa primului an de cultură ne-a arătat că executînd lucrări de bună calitate şi în termenii optimi şi gospodăria noastră poate obţine producţii mari la sfecla de zahăr.

Anul acesta, gospodăria va extinde această cultură. Terenul ce-l vom însămînţa a fost şi de astă dată bine ales şi a fost arat la circa 40 de cm adîncime. Experienţa anului 1959 ne va ajuta să lucrăm mai bine, cu mai puţine cheltuieli la hectar. Deci producţie mai mare, preţ de cost mai mic.

In felul acesta vom obţine la hectarul cultivat cu sfeclă de zahăr un beneficiu cît cel puţin dublul beneficiului de anul trecut.

Astfel, sfecla de zahăr, cultură de mare importanţă pentru economia naţională este, în acelaşi timp, o cultură ce contribuie la sporirea gradului de rentabilitate a gospodăriei noastre.

GEORGE RAŢIU
inginer şef la gospodăria de stat Asan-Aga, regiunea Bucureşti

La majoritatea produselor preţuri de cost sub plan

Datorită bunei organizări a muncii şi aplicării metodelor agrozootehnice înaintate, G.A.S. Cilibia, regiunea Ploeşti, a reuşit să obţină producţii medii peste cele planificate şi să reducă preţul de cost sub plan cu 119 lei la tona de grîu, cu 26 de lei la tona de porumb şi cu 13 lei la tona de sfeclă de zahăr.

Importante rezultate s-au obţinut şi în sectorul zootehnic. Astfel, numărul vacilor a crescut în acest an cu încă 48 de capete, au fost puşi la îngrăşat un mare număr de porci, iar efectivul păsărilor a crescut cu peste 10.000. Gospodăria de stat Cilibia a livrat statului 46 de tone de carne peste sarcina planificată şi la numeroase produse animale preţul de cost a fost sub cel planificat.

De la mult, la mai mult

Gospodăria agricolă de stat Nocrich, raionul Agnita, a obţinut în 1959 rezultate deosebite la producţia vegetală. Acordînd atenţie sporită lucrărilor agrotehnice şi folosind seminţe din soiurile cele mai productive, această unitate a obţinut peste plan cu 475 de kg mai mult grîu, cu 735 de kg mai mult porumb boabe şi cu 9.000 de kg mai multă sfeclă de zahăr la hectar. Colectivul de conducere al gospodăriei este hotărît ca anul acesta să aplice în condiţii şi mai bune regulile agrotehnice pentru a obţine producţii mai mari decît în 1959.

Vor da un beneficiu de peste 1.400.000 lei

Cu prilejul discutării planului de producţie pe anul în curs, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Drăgăneşti-Olt, regiunea Piteşti, şi-au luat angajamente sporite. Astfel, gospodăria va da în acest an peste plan 1.128 de tone de grîu, 467 de tone de porumb boabe, 102 tone de orz etc. Frumoase angajamente şi-au luat muncitorii care deservesc sectorul zootehnic. Ei s-au angajat astfel, ca în acest an să dea peste plan produse animale în valoare de peste 300.000 de lei.

In total, angajamentele muncitorilor de la această gospodărie, prevăd ca în anul 1960 să se obţină, prin producţii peste plan, un beneficiu în valoare de peste 1.400.000 de lei.

Prin înlocuirea aracilor cu cordoane orizontale de sîrmă

11.444 de lei economii la hectarul cultivat cu tomate

Era înspre primăvara anului trecut. Muncitorii şi inginerii de la gospodăria agricolă de stat „Dunărea", regiunea Galaţi, primiseră planul de producţie. Ştiau cît trebuie să producă la hectar, cu ce cheltuieli. Brigadierii se îngrijeau ca totul să fie gata pentru munca în cîmp. Cu alte cuvinte ei luau, ceea ce — în discuţiile de fiecare zi — numeau „măsuri tehnico-organizatorice pentru îndeplinirea planului de producţie".

Cu deosebire ocupaţi erau brigadierii de la grădina de legume. Numai pentru un hectar de roşii trebuiau ascuţiţi 35.000 de araci. Planta şi aracul. Cîtă muncă! Dar mai ales cîţi bani! Nu s-o putea face ceva să mai uşurăm munca, să mai scutim banii? O dată pusă, problema trebuia rezolvată. Cum anume? Au început căutările. Intrucîtva, ele semănau cu căutările omului de ştiinţă, care, pasionat de o problemă, îi caută soluţia uitînd că mai trebuie să doarmă şi să mănînce. Numai că, spre deosebire de omul de ştiinţă, tovarăşii de la G.A.S. „Dunărea" nu aveau timp să experimenteze soluţia. O dată găsită trebuia introdusă în producţie. Aceasta implica riscuri. Dacă nu da rezultate puteau compromite realizarea planului. Primăvara se apropia. Calendarul îi obliga să lucreze repede. Şi-i mai obliga timpul, care se scurgea nespus de iute, să nu piardă din vedere nici un moment pregătirile pentru muncile în cîmp.

In sfîrşit, după multe căutări, soluţia căutată a fost găsită. In ce constă ea? In înlocuirea aracilor clasici cu cordoane de sîrmă. Prin aceasta numărul aracilor folosiţi la un hectar cultivat cu roşii se reduce de la 35.000 la numai 6.700. Economie de lemn, de muncă, de bani.

In 1958, gospodăria a folosit aracii clasici şi, la un hectar cultivat cu tomate, a cheltuit pentru materiale şi manoperă 13.480 de lei. In 1959, prin sistemul cordoanelor, a cheltuit numai 2.036 de lei. Deci 11.444 de lei economie la hectar. Aceasta înseamnă că la o producţie medie de 30.000 de kg. preţul de cost se reduce cu 38 de bani la kilogram.

Aportul inovaţiei nu se mărgineşte însă la atît. Spre deosebire de susţinerea tomatelor cu araci, susţinerea prin cordoane permite o largă mecanizare a lucrărilor de întreţinere. In afară de aceasta, susţinerea prin cordoane înlesneşte circulaţia aerului şi pătrunderea razelor solare, fapt ce reduce procentul de plante bolnave. La cele spuse trebuie să mai adăugăm următoarele: numărul de plante la hectar creşte cu aproximativ 5.000, stropitul se poate face cu aparate tractate, plantele sînt mai aproape de sol şi deci fructele se coc mai timpuriu, tulpinele aflate în poziţia orizontală fac ca fructele să primească mai multă sevă, ceea ce măreşte recolta, productivitatea muncii la recoltat creşte, pericolul căderii este înlăturat etc.

Toate acestea măresc şi mai mult valoarea inovaţiei muncitorilor şi tehnicienilor de la G.A.S. „Dunărea". Avîndu-i în vedere rezultatele, Departamentul Gostat, în Buletinul său din ianuarie 1960, descrie inovaţia pentru a putea fi preluată de către toate unităţile cultivatoare de tomate.

Fiind de acum verificat în practică şi uşor de aplicat ar fi de dorit ca introducerea noului sistem de susţinere a tomatelor să devină obligatorie, iar vechiul barem de cheltuieli să fie redus prin plan la un nivel apropiat de cheltuielile efectiv realizate la G.A.S. „Dunărea".

M. MOTREANU

PENTRU ANUL 1960

Indici şi mai înalţi în exploatarea utilajului

Pentru mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu, raionul Buzău, anul 1959 s-a încheiat cu rezultate bune atît în ce priveşte realizarea producţiei globale cît şi reducerea costului lucrărilor. Bunăoară, planul anual de producţie de 25.519 hantri a fost depăşit cu 53 la sută, realizîndu-se în total 39.102 hantri. Cu fiecare tractor convenţional s-au realizat circa 460 hantri faţă de 316 hantri planificaţi. Totodată preţul de cost al hantrului a fost redus de la 133,60 lei cît a fost planificat la 90,70 lei. Totalul economiilor înregistrate se cifrează la 1.450.000 lei.

Cum au putut fi obţinuţi asemenea indici înalţi în exploatarea tractoarelor şi maşinilor?

Din capul locului trebuie arătat că la baza tuturor succeselor înregistrate a stat buna organizare a muncii brigăzilor de tractoare, lărgirea sortimentului de lucrări executate în unităţile deservite, repararea şi îngrijirea bună pe parcurs a utilajului şi folosirea pe scară largă a metodelor avansate de muncă.

In vederea îmbunătăţirii continue a deservirii gospodăriilor colective din raza de activitate, în cadrul Sfatului S.M.T. ţinut în preajma campaniei de primăvară a anului trecut, conducerea staţiunii a hotărît permanentizarea brigăzilor de tractoare la locul de producţie. Aceasta se face în scopul ca brigăzile să lucreze în tot timpul anului într-o singură unitate, ca prin lucrări cît mai variate, de bună calitate şi la timp să se obţină recolte bogate. Stînd în permanenţă într-o unitate, brigada de tractoare a avut posibilitate să execute orice lucrare la momentul oportun. In acest fel nu s-a întîrziat nici măcar o oră cu recoltatul păioaselor, cu prăşitul porumbului. Pe de altă parte tractoriştii au ajutat pe colectivişti executîndu-le un sortiment variat de munci agricole mecanizate. Deosebit de lucrările obişnuite, ei au făcut un mare volum de lucrări de prăşit mecanic, tocat furaje, însilozat, selectat seminţe, irigat, desfundat, desţelenit, transporturi etc.

Lucrările mecanizate făcute la timp şi de bună calitate au contribuit în bună măsură la obţinerea unor recolte bogate la hectar. Pentru edificare vom da un singur exemplu: gospodăria colectivă din comuna Smeeni, a obţinut o producţie de 4.700 kg porumb boabe la ha, faţă de 1.000 kg la ha cît a obţinut sectorul individual care şi-a lucrat pămîntul cu atelajele.

In grija lor pentru a executa într-o perioadă de timp scurtă un volum cît mai mare de lucrări mecanizate, tractoriştii de aici au fost îndrumaţi să folosească pe scară cît mai largă metodele avansate de muncă. In această privinţă vrednic de subliniat este faptul că mecanizatorii au lucrat cu cupluri de mai multe maşini, cu agregate complexe.

De asemenea, cu o bună parte din tractoare (circa 25 la sută) s-a lucrat în două schimburi, iar cu majoritatea tractoarelor, în schimburi prelungite. Acest lucru a permis unui mare număr de tractorişti să-şi depăşească cu mult sarcinile de producţie, să economisească mari cantităţi de carburanţi. Dacă mai adăugăm şi faptul că mecanizatorii au luat în primire tractoare bine reparate şi pe care le-au întreţinut în timpul campaniilor potrivit cerinţelor normativelor tehnice, nu este de mirare că şi în această unitate au apărut unii tractorişti care au depăşit graniţa celor 1.000 de hantri. Pe această linie se situează tractoriştii Matei Vasile şi Stan Eftimie, care au realizat faţă de 500 hantri planificaţi anual, cîte 1.199 şi respectiv 1.045 hantri.

De curînd în cadrul unei adunări sindicale generale, s-a analizat modul cum s-a achitat staţiunea în anul trecut de sarcinile contractuale. Din dezbateri a reieşit că în anul ce a trecut nu s-a făcut tot ce se putea face. In această privinţă trebuie arătat că datorită orelor neproductive apărute în exploatarea maşinilor, care s-au produs fie din vina S.M.T.-ului, fie din cea a unităţilor cooperatiste deservite, s-au pierdut circa 3.500 de hantri, care se puteau realiza peste plan.

In 1960 mecanizatorii de la S.M.T. Stîlpu au de făcut faţă unor sarcini cu mult mai sporite decît în 1959. Astfel, planul de producţie prevede executarea unui volum de lucrări de 49.272 hantri, revenind cîte 465 hantri pe tractor convenţional. Totodată preţul de cost al lucrărilor va trebui să ajungă la numai 85 de lei pe hantru. Pentru a avea siguranţa reuşitei sarcinilor sporite din acest an, au fost luate o serie de măsuri. Printre altele, repararea utilajului necesar muncilor de primăvară a fost terminată, pe teren se duce acţiunea încheierii de contracte de lucrări cu unităţile din raza de activitate. In viitoarea campanie agricolă toate tractoarele cu pneuri vor lucra în două schimburi. Paralel cu aceasta, în staţiune se desfăşoară cursurile profesionale pentru ridicarea calificării mecanizatorilor. In hotărîrea lor de a traduce sarcinile în fapte, mecanizatorii de aici s-au angajat ca în acest an să depăşească planul de producţie cu 20 la sută şi să reducă preţul de cost al lucrărilor cu cel puţin 10 lei pe hantru.

I. LEŞEANU

Să exploatăm economic suprafeţele amenajate pentru irigaţii

În gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanţa s-au executat în 1959 lucrări pentru irigarea a 11.237 de ha. La executarea unora dintre aceste lucrări s-au înregistrat o serie de minusuri care au dus la o slabă eficienţă economică a irigaţiilor. Astfel, O.R.I.F.-Constanţa a amenajat cu întîrziere terenul pe care G.A.S. Luciu Giurgeni trebuia să-l cultive cu orez. Insămînţînd orezul tîrziu, gospodăria n-a putut obţine producţia prevăzută în plan. Amenajarea orezăriei a fost întîrziată şi la G.A.S. Pietroiu din care pricină, pe aproape 200 de ha, s-a obţinut o producţie cu 50 la sută mai mică decît cea normală. Prin neexecutarea în termen a lucrărilor de amenajare a orezăriilor au fost prejudiciate gospodăriile agricole de stat, care, la exploatarea terenurilor amenajate, au înregistrat pierderi.

In afară de întîrzierea lucrărilor, la înregistrarea de pierderi a condus şi calitatea amenajărilor care pe alocuri a lăsat mult de dorit. Unele parcele au denivelări de plus sau minus 20 de cm faţă de cota medie, canalele sînt netasate, lucrările de artă nu corespund scopului în sensul că vanele de alimentare a unor parcele au fost amplasate prea sus faţă de nivelul terenului lucru ce a făcut ca prin căderile mari de apă pămîntul să fie erodat şi să se distrugă tuburile de beton. Groapa de împrumut se află în imediata apropiere a canalului principal fără să i se asigure o banchetă de minimum 3 m. Apoi, groapa nefiind compartimentată s-a creat un adevărat lac de acumulare în care se formează curenţi care grăbesc erodarea taluzului.

In unele gospodării ca, de pildă, la Luciu Giurgeni parcelele din suprafeţele amenajate pentru orezărie sînt prea mici, de forme neregulate din care cauză nu se pot efectua lucrări cu mijloace mecanice. La G.A.S Borduşani nu s-a studiat în suficientă măsură soluţia tehnică cea mai adecvată la aducţiunea apei, fapt care a dus la scoaterea din circuit a unei suprafeţe agricole mari. La fel s-au petrecut lucrurile la G.A.S. Cocargeaua şi Pietroiu.

Inaintea executării lucrărilor de amenajare pentru irigaţii nu s-au făcut studii preliminare în legătură cu întregul complex de factori care contribuie la obţinerea unor rezultate favorabile. Astfel, la G.A.S. Sarinasuf nu s-au studiat îndeajuns proprietăţile apei din lacul Razlem ce urma să fie folosită la irigarea culturilor. Abia după începerea lucrărilor şi efectuarea unor mari cheltuieli s-a constatat că apa are un procent ridicat de salinitate şi nu poate fi folosită la irigare întrucît este dăunătoare vegetaţiei. Prin racordarea noilor suprafeţe amenajate la vechile sisteme de irigare nu s-a ţinut seama în primul rînd de necesitatea reprofilării staţiilor de pompare şi a canalelor magistrale de aducţiune precum şi de faptul că aceste canale fiind lungi duc la pierderi mari de apă prin infiltraţii, evaporare şi deversare. Din aceste cauze la G.A.S. Borduşani se pierde pînă la 80 la sută din apă, iar la Cocargeaua pînă la 72 la sută. La G.A S. Borduşani nu s-a efectuat nici un studiu minuţios al solului care are o permeabilitate foarte accentuată lucru ce duce, de asemenea, la pierderi de apă.

In executarea lucrărilor s-au adoptat pe parcurs o serie de soluţii tehnice necorespunzătoare cum este cazul tot la G.A.S. Borduşani unde corectarea cotelor de la canalele principale s-a făcut prin supraînălţări, fără studii nivelistice.

Practica de a ataca lucrări de amenajări hidrotehnice numai în primăvară pe suprafeţele ce urmează a fi cultivate imediat este foarte dăunătoare datorită faptului că lucrările sînt executate într-un timp foarte scurt, lucru ce dăunează calităţii. Tot din aceeaşi pricină se întîrzie darea terenurilor în folosinţă şi executarea însămînţărilor.

Deficienţe s-au înregistrat şi în livrarea utilajelor fapt ce face ca sistemele să rămînă nefolosite. Aşa au stat lucrurile în anul trecut la G.A.S. Cocargeaua, Borduşani, Medgidia şi altele care au primit agregatele de aspersiune cu întîrziere.

Pentru slaba eficienţă a irigaţiilor sînt vinovate în bună măsură şi gospodăriile care nu au studiat în suficientă măsură şi în funcţie de condiţiile pedoclimatice, normele de irigare cele mai adecvate pe culturi şi stadii de vegetaţie. Din această pricină normele aplicate variază foarte mult de la o gospodărie la alta, unele folosind o cantitate de apă insuficientă. Gospodăria agricolă de stat Cocargeaua, de exemplu, a adoptat norme mici: 180 m.c. la ha pentru grîu şi 500 m.c. pentru porumb. Aceste norme de udare au dus la aceea că gospodăria a obţinut la culturile irigate costuri mai mari decît la cele neirigate.

Dată fiind slaba fertilitate a unor terenuri pe care s-au executat amenajări, trebuiau luate măsuri pentru aplicarea de îngrăşăminte şi amendamente asigurîndu-se astfel satisfacerea complexului de factori necesari obţinerii de producţii mari. G.A.S. Medgidia, Cocargeaua şi Borduşani n-au administrat însă pe terenurile irigate nici o cantitate de îngrăşăminte chimice, îngrăşăminte naturale sau amendamente deşi acestea erau mult mai necesare decît în perimetrele neirigate.

Se impune ca gospodăriile care au avut producţii mici pe terenurile irigate să-şi însuşească experienţa G.A.S Pietroiu. Exploatînd raţional terenurile irigate această gospodărie a obţinut în medie la ha 4.870 de kg de porumb boabe şi 3.202 kg de grîu. Preţul de cost al produselor obţinute în sistem irigat a fost cu mult mai mic decît al produselor obţinute la culturile neirigate.

Ing. VALERIU CUCULESCU
Banca Agricolă, Sucursala reg. Constanţa

„Să triumfe cauza Păcii în regiunea balcano-adriatică și în lumea întreagă!"

Joi, 4 februarie, la București s-au încheiat lucrările Intîlnirii tineretului și studenților din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. Timp de șase zile, participanții la intîlnire, tineri de diferite orientări politice, au dezbătut împreună problemele cele mai arzătoare ale tineretului din această parte a lumii, au examinat posibilitățile și modalitățile concrete în vederea întăririi relațiilor de colaborare și prietene între tinerii acestor țări. a unirii eforturilor menite să contribuie la transformarea regiunii balcano-adriatice într-o zonă a păcii, a bunei conviețuiri, zonă din care să fie eliminate armele nucleare și armele-rachetă. Discuțiile ce au avut loc în cadrul întîlnirii, propunerile făcute de delegațiile participante, au arătat că întîlnirea care a avut loc la București a corespuns pe deplin năzuințelor tineretului și studenților din țările regiunii balcano-adriatice de a milita împreună cu popoarele lor pentru o pace trainică în această regiune și în lumea întreagă. Ea a constituit astfel o puternică manifestare închinată păcii și întăririi prieteniei și colaborării între popoarele și țările balcano-adriatice.

Propunerile și concluziile întîlnirii au fost concretizate în cîteva documente deosebit de importante: Apelul adresat tineretului din regiunea Balcanilor și Mării Adriatice, scrisoarea către guvernele din țările balcano-adriatice, care va însoți apelul, și Recomandări privind dezvoltarea colaborării dintre tineretul și studenții din această parte a lumii.

Fiecare din aceste documente reflectă dorința și voința reprezentanților tinerei generații din țările balcano-adriatice de a nu precupeți nici un efort pentru ca pacea și înțelegerea să domnească pretutindeni în regiunea noastră și în toată lumea. „Tineri și studenți din regiunea Balcanilor și a Mării Adriatice, se spune — între altele — în Apelul adoptat de întîlnirea de la București, să ne unim eforturile pentru a apăra bunul cel mai de preț al omenirii — pacea — pentru a permite o dezvoltare continuă și completă a condițiilor economice și sociale ale popoarelor, pentru a păstra comorile culturii și civilizației. Să răsune în toate țările din Balcani și regiunea Mării Adriatice vocea noastră unită pentru pace și prietenie, pentru coexistență pașnică, pentru transformarea regiunii noastre într-o zonă a păcii denuclearizată.

Să triumfe cauza păcii în regiunea balcano-adriatică și în lumea întreagă!".

Recomandările cu privire la colaborare adoptate de participanții la intîlnire stabilesc diferite forme și acțiuni concrete menite să ducă la lărgirea contactelor și acțiunilor comune ale tineretului și studenților din țările Balcanilor și Mării Adriatice, ale organizațiilor de tineret și studenți, ca o contribuție concretă la o mai bună cunoaștere și înțelegere între popoarele din această regiune.

Intîlnirea recomandă organizarea cît mai multor acțiuni concrete și lărgirea contactelor bilaterale și regionale pentru a ușura tinerilor posibilitatea de a vizita alte țări, de a se cunoaște mai bine între ei, pentru a mări contribuția tineretului și studenților și a organizațiilor lor la transformarea regiunii Balcanilor și Mării Adriatice într-o zonă a păcii, denuclearizată, la îmbunătățirea climatului internațional în această parte a lumii și în lumea întreagă.

Printre acțiunile tineretului și studenților din zona Balcanilor și Mării Adriatice recomandate de întîlnire se numără: o întîlnire a tinerilor țărani la începutul anului 1961, la Sofia, organizată de Uniunea Tineretului Comunist Dimitrovist; o întîlnire a conducătorilor organizațiilor de copii, pe tema problemelor de educație, la începutul anului 1961, la București, organizată de Uniunea Tineretului Muncitor; o întîlnire a tinerilor deputați din țările balcano-adriatice în aprilie 1960 la Atena, la inițiativa deputaților socialiști italieni și a deputaților greci prezenți la întîlnire, etc.

Așa cum au subliniat în cuvîntările lor reprezentanții tineretului întruniți la București, ideile care străbat documentele adoptate de participanții la întîlnire vor găsi desigur răsunetul cuvenit în rîndul tuturor tinerilor din țările regiunii Balcanilor și Mării Adriatice. Și aceasta pentru că ele izvorăsc din dorința sinceră și nobilă a tinerei generații de a se bucura de viitor în condiții de pace și prietenie, de a-și putea folosi în liniște capacitățile sale creatoare.

Gronchi, președintele Italiei, vizitează Uniunea Sovietică

In ziua de 5 februarie Giovanni Gronchi, președintele Italiei, a sosit la Moscova, într-o vizită oficială.

Intîmpinîndu-l la sosire, Kliment Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a rostit o cuvîntare de salut, în care și-a exprimat speranța că această vizită va sluji la întărirea prieteniei și a tradiționalelor relații dintre popoarele Uniunii Sovietice și Italiei.

Răspunzînd la salut, președintele Italiei a spus cuvinte de laudă despre dorința de pace a guvernului sovietic. El a subliniat că orice efort în vederea întăririi păcii găsește ecou în rîndul poporului italian.

In ziua sosirii și în zilele următoare, Gronchi a făcut o serie de vizite lui N. S. Hrușciov și altor conducători ai Uniunii Sovietice.

Cu prilejul unui dineu care a avut loc în cinstea înaltului oaspete, K. E. Voroșilov a rostit un discurs în care a subliniat că între U.R.S.S. și Italia nu există contradicții care să poată împiedica dezvoltarea cu succes a relațiilor pe baza cea mai largă, atît în domeniul economic, cît și în cel cultural.

In răspunsul său, Gronchi a spus printre altele, că datoria tuturor este aceea de a înlătura primejdia unui nou război.

Pentru continua întărire a păcii

(Urmare din pag. 1-a)

vorbe la fapte. Ele declară că doresc să ia parte la viitorul acord cu privire la dezarmarea generală și totală și subliniază că propunerea făcută de U.R.S.S. la O.N.U. exprimă poziția comună a tuturor țărilor socialiste.

Hotărîrea recentă a U.R.S.S. de a efectua o nouă reducere a efectivelor sale armate, a fost adoptată de comun acord cu țările socialiste și constituie o inițiativă menită să înlesnească realizarea unui acord în problema dezarmării generale și totale.

Țările participante la Tratatul de la Varșovia cheamă toate țările și în primul rînd pe acelea care dispun de cea mai mare putere militară, să urmeze exemplul U.R.S.S. și să reducă și ele forțele lor armate. De asemenea, statele participante la Tratatul de la Varșovia se pronunță pentru încetarea definitivă a experiențelor cu arme nucleare.

In ceea ce privește problema germană, reprezentanții statelor participante la Tratatul de la Varșovia se pronunță pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania. In timp ce guvernul Republicii Democrate Germane își exprimă dorința deplină de a începe oricînd tratative și de a încheia Tratatul de pace, guvernul de la Bonn se împotrivește însă încheierii acestui tratat. Motivele pentru care se împotrivește sînt evidente. Incheierea Tratatului de pace înseamnă renunțarea la orice idei revanșarde și de revizuire a frontierelor, la militarizarea și înarmarea atomică a R.F.G.

Politica guvernului de la Bonn este sortită eșecului. Forțele unite ale lagărului socialist constituie o garanție că cercurile revanșarde din Germania occidentală nu vor putea să-și ducă planurile la îndeplinire.

In ceea ce privește apropiata conferință la nivel înalt care va avea loc la Paris, guvernele statelor participante la Tratatul de la Varșovia „salută cu mare satisfacție realizarea înțelegerii dintre Uniunea Sovietică, S.U.A., Marea Britanie și Franța cu privire la convocarea în luna mai a.c. la Paris, a conferinței la cel mai înalt nivel", unde vor trebui să fie discutate problema dezarmării generale și totale, problema Tratatului de pace cu Germania, inclusiv problema Berlinului occidental, problema interzicerii experiențelor cu arma atomică și cu hidrogen, problema relațiilor între Est și Vest.

Poporul romîn a urmărit cu deosebit interes Declarația statelor participante la Tratatul de la Varșovia. El vede în ea un nou act venit din partea țărilor socialiste în scopul întăririi păcii, o puternică chemare adresată tuturor popoarelor lumii, să treacă la fapte concrete, pentru înlăturarea definitivă a primejdiei unui nou război.

Ce a dat porumbul colhozului din satul Kalinovka

I. SERGHEEV

Intr-un trecut nu prea îndepărtat colhozul din satul Kalinovka, regiunea Kursk (una din regiunile centrale ale R. S. F. S. R.) era considerat un colhoz slab sub aspect economic: producția la hectar era aici redusă, se realizau doar 300—350 ruble venit la hectar. Rămăsese în urmă mai ales creșterea vitelor. Nu erau furaje suficiente, cantitatea de lapte muls pe cap de vacă nu trecea de 1.000 litri anual.

Ce trebuia făcut pentru a ridica la alt nivel gospodăria colhozului? Această întrebare și-o puneau cu multă stăruință colhoznicii.

In adunarea generală s-a luat hotărîrea de a transforma în așa fel structura parcelelor destinate însămînțărilor, încît să se creeze o puternică bază furajeră pentru creșterea vitelor. In locul orzului și al ovăzului — care aici dădeau o producție scăzută la hectar — s-a hotărît să se cultive porumbul, necultivat încă pînă atunci în această parte a țării. Suprafața de însămînțare a acestei culturi a ajuns în 1958 la aproape 300 de hectare.

Chiar din primul an, recolta de porumb boabe s-a dovedit a fi considerabil mai înaltă în comparație cu celelalte culturi cerealiere. Datorită acestui fapt, recolta globală a cerealelor a crescut cu mult. Astfel, în anul 1953, producția cerealelor la hectar ajungea la 740 kg. Astăzi, producția medie în care este inclus și porumbul, a atins 2.940 kg. la ha.

Acum cinci ani în acest colhoz se rezervau pentru furaje doar 95 de tone de grăunțe. In prezent, pentru aceleași scopuri, sînt destinate peste 1.300 tone de grăunțe, printre care 1.200 tone porumb boabe.

In anul 1953, colhozul depozita 380 tone de siloz, alcătuite din diferite ierburi sălbatice. In prezent, producția anuală a silozurilor în colhozul Kalinovka reprezintă aproape 8.500 tone. Dintre acestea 5.500 tone sînt porumb de siloz. In fiecare an, sînt folosite ca furaje verzi 3250 tone de strujeni de porumb.

Se poate spune că porumbul a devenit cultura de bază în rezolvarea problemei furajelor în colhoz. Și o dată cu satisfacerea nevoilor de furaje s-a ivit posibilitatea de a spori numărul animalelor, de a ridica productivitatea lor. In anul 1953, colhozul avea doar 185 de capete de vite mari și 329 porci. In anul 1958, cireada de vite a ajuns la 501 capete printre care 300 vaci; iar turma de porci a crescut la 1.148 capete.

Ca o consecință a hranei îmbelșugate și variate cantitatea de lapte muls de la o vacă a sporit în decurs de cinci ani, de 3,5 ori, ajungînd la 3.190 litri de lapte anual. Producția globală de lapte a crescut de-a lungul acestei perioade de aproape 14 ori reprezentînd în 1958 — 856.400 litri. Producția totală de carne a crescut de la 12.800 kg. în 1953 la 168.500 kg. în anul 1958.

Mecanizarea lucrărilor agricole a asigurat producerea unor furaje ieftine, fapt care a influențat în mod pozitiv veniturile colhozului. In anul 1958, colhozul a realizat un venit de peste 4 milioane de ruble, ceea ce reprezenta o sumă de 7 ori mai mare decît cea realizată în anul 1953.

In satul Kalinovka bunăstarea colhoznicilor crește mereu. Veniturile în bani pe fiecare familie de colhoznici au crescut în această perioadă de la 942 ruble la 14.590 ruble.

In Uniunea Sovietică

Folosind o nouă metodă de însămînțare producția de porumb crește cu 20-24 la sută

Inginerul Niculai Dmitrevici Fesik, lectorul biroului tehnic din Mukocevo, regiunea Zakarpatie, a propus însămînțarea porumbului în cuiburi dispuse exagonal.

Semănînd astfel, se mărește suprafața utilă a terenului, dat fiind că numărul cuiburilor pe un hectar va fi cu 15,6 la sută mai mare decît la semănatul în cuiburi așezate în pătrat. Aceasta înseamnă că și producția va crește cel puțin cu 15,6 procente. Rezultatele din producție au arătat, că, de fapt, recolta crește cu 20—24 la sută, pentru că semănatul în cuiburi dispuse exagonal mai are și alte avantaje. Unele din ele privesc creșterea producției, altele țin de reducerea cheltuielilor de producție. Cele mai principale avantaje sînt următoarele.

Plantele dispuse exagonal folosesc cu mai multă eficiență substanțele nutritive. Prășitul între rînduri se poate face nu în două, ci în trei direcții. Aceasta reduce cu mult cheltuielile de muncă manuală. Prășitul pe diagonală și în cruce al culturilor pulverizează mai puțin solul și nivelează mai bine suprafața lui, fapt ce are o mare însemnătate pentru lucrările ce se execută cu cultivatorul și — de recoltare — cu combina. Prășitul pe diagonale reduce cu mult timpul de întoarcere datorită micșorării unghiului de la capetele rîndurilor. In sfîrșit, dispunînd plantele în formă de exagon, se obține o mai mare umbrire a solului ceea ce are ca rezultat reducerea evaporației apei și îngreunarea dezvoltării buruienilor.

Semănatul în cuiburi dispuse exagonal poate fi folosit nu numai la cultura porumbului dar și la alte culturi prășitoare — sfecla de zahăr, cartofi, bumbac, floarea-soarelui. Pentru semănatul după noua metodă și întreținerea culturilor pot fi folosite cu succes mașinile și uneltele existente, care au nevoie doar de mici modificări.

(Din ziarul „Moldova Socialistă")

Scurte știri

● După cum arată Comunicatul cu privire la dezvoltarea economiei naționale a R. P. Chineze, în anul 1959, producția globală a industriei și agriculturii Chinei a sporit cu 31,1 la sută față de anul 1958.

Distrugerile provocate de inundații și secetă au fost mai mici ca niciodată în istoria Chinei. In ciuda unor mari greutăți cauzate de secetă și de alte intemperii, recolta de cereale a Chinei a fost cu mult mai mare decît în 1958.

● In ziua de 4 februarie, la Bagdad, a fost inaugurată expoziția sanitară romînească. Expoziția se bucură de un mare succes.

● O rachetă balistică intercontinentală de tip „Titan" — „cea mai nouă" dintre rachetele S.U.A. — lansată la 5 februarie, a explodat în aer după 57 secunde de la lansare. Rămășițele rachetei au căzut în Oceanul Atlantic.

● In presa americană au apărut știri prin care se urmărește pregătirea opiniei publice în vederea reluării experiențelor cu armele nucleare. In legătură cu această acțiune dăunătoare, în presa din întreaga lume au apărut articole în care este criticată poziția cercurilor conducătoare americane și se cere încheierea de acorduri pentru încetarea definitivă a experiențelor cu arme atomice.

● In ziua de 6 februarie, ziarele din Moscova au publicat răspunsul lui N. S. Hrușciov la scrisoarea lui S. F. Powell, președintele Federației Mondiale a oamenilor de știință. In răspunsul său, N. S. Hrușciov arată că Uniunea Sovietică este dispusă să semneze chiar și astăzi un tratat cu privire la încetarea pentru totdeauna a experiențelor nucleare, în condițiile unui control internațional corespunzător. N. S. Hrușciov a subliniat totodată că reluarea experiențelor de către S.U.A. ar da un nou impuls cursei înarmărilor și ar face ca atmosfera terestră să fie din nou infectată cu reziduri radioactive.

NOTĂ DE DRUM DIN R. CEHOSLOVACĂ

De-a lungul Vîltavei

Părăsim Praga, îndreptîndu-ne spre sud, pe șoseaua care ne duce de-a lungul Vîltavei, pînă la Ceske Budejovice. După ce am parcurs vreo 70 km, ne abatem din șosea, pentru a vizita cooperativa agricolă fruntașă pe țară din Pricovy, raionul Sedlcany. Cu greu găsim pe cineva cu care să stăm de vorbă. Oamenii sînt la lucru. La unul din atelierele gospodăriei îl întîlnim pe Miroslav Dvorak. In prezent, el este tractorist, dar pînă de curînd a fost îngrijitor la vite. Ne povestește despre viața sa înainte de a intra în cooperativă. A fost țăran mijlocaș. S-a rupt cu greu de drumul bătătorit timp de mulți ani de micii producători agricoli. Astăzi însă.. dar se oprește și ne invită acasă pentru a vedea cum trăiește. Bunăstare, civilizație, cultură, iată ce i-a adus cooperativa agricolă de producție. In anul 1958, a primit pentru zilele muncă efectuate împreună cu soția 28.000 coroane. In anul 1959, ceva mai mult. Vizităm locuința: trei dormitoare, sufragerie, baie, bucătărie, în care găsim mobilă nouă, televizor, radio, mașină electrică de gătit și alte numeroase binefaceri ale tehnicii. In curte avem surpriza să dăm peste o mașină „Spartac". A cumpărat-o în anul 1955. Cotețul de porci de pe vremuri a fost transformat în garaj, în care mai găsim două motociclete, din care una a soției. Ne povestește că în fiecare duminică pleacă în excursie fie în locuri pitorești fie în cîte un oraș, sau uneori la Praga. Vara, folosește mașina și pentru a merge la băi sau în excursie tocmai în munții Tatra.

In grajdul de vite găsim pe îngrijitoarea Pulpytlova Anna. Este cam stînjenită de prezența noastră. Ne invită acasă. Are o casă nouă cu etaj construită de curînd. Viața ei din trecut se aseamănă atît de bine cu viața a milioane de țărani săraci. A pornit cu încredere pe drumul agriculturii socialiste. A ascultat îndemnul partidului comunist în care are încredere nemărginită. Soțul ei este șofer. In trecut a fost țăran sărac. Vara lucra pe petecul său de pămînt; iarna la doborîtul lemnelor în pădure. Au venit anii grei, — neînchipuit de grei — ai ocupației fasciste. Hitleriștii le-au luat și pămîntul și vitele și lucrurile din casă. Populația a fost maltratată și evacuată. „Am suferit îngrozitor", rostește cu amărăciune. Dar soarele libertății a răsărit peste meleagurile țării și astăzi viața nouă a membrilor cooperativei pulsează din plin.

Ingrijitoarea fruntașă Pulpytlová Anna de la cooperativa agricolă Pricovy

Pentru aceste vremuri noi, pentru ca prietenia dintre popoarele noastre să fie veșnică sîntem poftiți să gustăm bucatele oferite de gazdă și să ciocnim un pahar. Ne servește cu o vădită emoție bunica Annei, pe nume Maria Ceidová, în farfurii pe care le-a primit ca zestre cînd s-a măritat. Sîntem cu toții mișcați de acest gest. Convorbirea noastră se înfiripă din nou. Ne interesăm de viața culturală a comunei. Anna ne arată cu sfială biblioteca sa. Citește în fiecare seară cîte ceva. Răsfoim cîteva volume din bibliotecă... „Mama", de Gorki; „Sirena", de Marie Majerova, roman inspirat din viața actuală; „Inserare", de Alois Jirávek — romancier istoric.. „In ele găsesc zi de zi îmbărbătare în lupta ce o ducem pentru o viață fericită, pentru pace" — completează gazda noastră. Intrebînd-o ce știe despre poporul nostru, ne spune că ei cu toții sînt recunoscători ostașilor romîni pentru jertfele aduse în războiul antifascist purtat pe teritoriul Cehoslovaciei. „Ascult la radio cîntecele dv. care sînt minunate. Cunosc Ciocîrlia și altele".

La plecare familia ne oferă buchete cu flori. Ne fotografiem împreună. Plecăm mai departe cu o prețioasă amintire a prieteniei pe care au manifestat-o pentru țara noastră membrii cooperativei agricole unice din Pricovy.

GH. POP

Realități capitaliste

Condiții de viață sub nivelul de trai omenesc

In America Latină vîrsta medie ajunge la maximum 37 de ani. Mizeria, foamea cronică, bolile limitează vîrsta oamenilor. Cei mai nenorociți sînt oamenii muncii de la sate. Țăranii lipsiți de pămînt constituie în Columbia, Salvador, Paraguay 9/10 din întreaga populație agrară; în Peru — 4/5, în Ecuador și Venezuela, în Uruguay și San Domingo — 3/4. Impreună cu cultivatorii ce nu posedă decît puțin pămînt, ei formează 85 la sută din populația agricolă, populație majoritară în America Latină.

Potrivit statisticilor, în Uruguay, de pildă, unde procentul de mortalitate infantilă este foarte ridicat, din 136.000 de copii de la sate aproape 35.000 trăiesc în bordeie: 70 la sută din acești copii suferă din cauza lipsei de lapte și fructe, 75 la sută sînt subalimentați și un mare procent mor din cauza lipsei de asistență medicală. 70.000 de țărani trăiesc în așa numite „sate șoareci", situate la marginea latifundiilor, în cele mai rudimentare condiții. Intr-un raport prezentat de dr. Mauri Navarro la Facultatea de medicină din Buenos Aires se arată că în Argentina mortalitatea infantilă este de 68 la mie și că acest procentaj este în creștere.

Din cei 12 milioane de locuitori ai Columbiei, jumătate trăiesc în condițiile unei semi-foamete cronice, deși — după aprecierile specialiștilor — solul acestei țări poate hrăni 110.000.000 de oameni. Foametea bîntuie năpraznic și în Brazilia. Pe marile plantații din San Paulo, muncitorul agricol primește lunar un salariu echivalent cu valoarea unei perechi de încălțări din cele mai proaste. In Venezuela, pe anumite plantații, țăranilor, și muncitorilor agricoli li se interzice să crească animale sau păsări pentru nevoile lor proprii și nu li se lasă nici un petec de pămînt în jurul casei, pentru grădină sau livadă. Ei sînt siliți să cultive numai trestie de zahăr. In felul acesta, muncitorul este silit să trăiască din salariul mizerabil pe care îl primește. Aproximativ 54 la sută din populația statului Tlaxacala (Mexic) nu are în sate apă potabilă, iar în statul Quertare mortalitatea infantilă atinge proporții rar intîlnite; nici unul din 60.000 de locuitori ai orașului Quertare, capitala statului, nu are în casă canalizare și apă potabilă.

Sînt, într-adevăr, cifre statistice seci. Ele arată însă o stare de fapt groaznică, arată că în continentul latino-american populația majoritară trăiește o viață de iad. Și mai infernală este soarta populației străvechi — indienii. In Chile, populația indigenă, alcătuită din 280.000 de oameni, trăiește în condiții sociale, economice și politice dramatice. Viața lor, după ce li s-a răpit absolut totul, se desfășoară în limitele extreme ale omenescului. O astfel de viață duc toți cei 30 de milioane de indieni pe care îi numără America Latină. Copiii indienilor din munții Anzi nu beau niciodată lapte după înțărcarea lor; un copil din trei moare înainte de a împlini un an. In Bolivia, trei sferturi din indienii care robesc în mine nu izbutesc nici cînd să-și sature familiile; foametea îi decimează la fel ca aerul otrăvitor din fundul puțurilor de mină. In Ecuador, indienii nu gustă carnea decît la cele cîteva sărbători anuale, sau cu prilejul morții întîmplătoare a unui animal. Iar în Guatemala, porumbul și, o dată cu el, pelagra sînt însoțitorii oamenilor de la naștere pînă la moarte.

Astfel trăiesc oamenii în splendidul continent latino-american! Ei nu văd și nu cunosc minunățiile pămîntului lor. Se nasc în mizerie și durere, trăiesc înfometați, muncind 10—16 ore în condiții de sclavaj și pier la maximum 37 de ani, în floarea vîrstei, dar gîrboviți de trudă, roși de boli, secătuiți de o soartă nemiloasă. „Raiul" capitalist le „asigură" o viață cîinească...

P. TATARU

SPORT

O „duminică sportivă" la Scrioaștea

Tinerii din comuna Scrioaștea, raionul Roșiori, au participat săptămîna trecută la o frumoasă „duminică sportivă", care s-a desfășurat în sala căminului cultural și care a cuprins întreceri la șah și trîntă precum și demonstrații de gimnastică. La aceste întreceri au participat sportivi de la asociațiile **„Sănătatea"**, **„Mecanizatorul"**, **„Știința"** din orașul Roșiori și de la **„Recolta"** din Scrioaștea.

La șah, echipa asociației sportive **„Recolta"** din Scrioaștea a jucat cu formația asociației sportive **„Sănătatea"**-Roșiori. Echipele au fost alcătuite din șase jucători și două jucătoare. Acest meci s-a disputat în cadrul campionatului raionului Roșiori și trebuia să decidă echipa care se va califica pentru sferturile de finală ale campionatului republican de șah pe echipe mixte. Victoria a revenit echipei din Roșiori, care cuprinde o serie de jucători mai experimentați. Cele opt jocuri, cîte s-au disputat în cadrul acestei întîlniri, au făcut o frumoasă propagandă șahului în rîndurile tinerilor care au fost prezenți în sala de concurs.

Deosebit de disputate au fost și întrecerile la trîntă între concurenții de la asociațiile sportive **„Recolta"**-Scrioaștea și **„Mecanizatorul"**-Roșiori. Ei și-au împărțit victoriile în mod egal. S-au disputat 4 meciuri, dintre care două au revenit sportivilor din Scrioaștea și două celor din Roșiori.

Cu mult interes au fost urmărite și demonstrațiile de gimnastică făcute de lotul de sportive de la școala medie din Roșiori.

Este lăudabilă inițiativa U.C.F.S. Roșiori care a organizat această „duminică sportivă" în Scrioaștea, cu concursul sportivilor de la asociațiile sportive menționate mai sus, și ar fi de dorit ca asemenea manifestări sportive să se inițieze pe o scară mai mare în diferite comune din raion.

M. LERESCU

Concursuri de șah la sate

Șahul se numără printre disciplinele sportive care sînt foarte mult îndrăgite de masele de oameni ai muncii din mediul sătesc. In ultimul timp această frumoasă ramură sportivă a luat o dezvoltare însemnată. In prezent, nu există comună și sat unde să nu se joace șah. Mai ales acum, pe timpul iernii, sălile căminelor culturale găzduiesc numeroase întreceri de șah, la care participă concurenți de diferite profesii și vîrste. Astfel putem menționa întrecerile care au avut loc zilele trecute în sala căminului cultural din Bolintin Vale, raionul Domnești, unde s-au întîlnit echipele asociațiilor sportive **„Infrățirea"** din comuna gazdă și **„Recolta"** din Ciorogîrla. Meciul a contat în cadrul optimilor de finală ale campionatului republican de șah pe echipe mixte. S-au jucat opt partide, dintre care șapte au fost cîștigate de sportivii din Bolintin Vale și una de un reprezentant al echipei din Ciorogîrla. Scor final: 7-1. Așadar, echipa din Bolintin Vale s-a calificat pentru sferturile de finală ale campionatului de șah.

Și la căminul cultural din Olteni, regiunea București, s-a desfășurat recent un meci de șah între echipele asociațiilor sportive **„Viața Nouă"** — Olteni și **„Avîntul"**—Frăsinet. Aici victoria a revenit echipei oaspete, care a fost formată din: **T. Nedelea, M. Nica, I. Pîrnac, Sandu Marin, Gh. Filipescu, Gh. Marin, Marcela Iorga** și **Ioana Nica.**

Asemenea întreceri de șah au loc acum în diferite comune și sate de pe tot cuprinsul țării. La Măgurele, raionul Teleajen, la Stoicănești, raionul Slatina, la Balotești, raionul Snagov, la Troița, raionul Tîrgu Mureș etc. Ele oferă concurenților ore plăcute de destindere. De aceea, conducerile asociațiilor sportive trebuie să asigure condițiile necesare și să organizeze cît mai multe concursuri de șah pe plan local.

M. L.

PE SCURT

● Datele festive oferă prilejul consiliilor raionale U.C.F.S. și asociațiilor sportive sătești să organizeze diferite concursuri sportive la care iau parte numeroși tineri din mediul sătesc. Astfel, putem consemna concursul de tir organizat de consiliul raional U.C.F.S. Olteni cu prilejul zilei de 24 ianuarie, la care au participat 24 de concurenți și la care, primul loc a fost ocupat de **Ion Mihalache** din satul Dobrogostea. Tot în cinstea zilei de 24 ianuarie a avut loc la Olteni și un concurs de tenis de masă, care a fost cîștigat de echipa asociației sportive **„1 Mai"** din Vîrtoape.

De asemenea, în cinstea „Zilei Ceferiștilor", raionul U.C.F.S. Domnești organizează sîmbătă 13 februarie un concurs de tir la Mihăilești, iar duminică 14 februarie va avea loc la Ciorogîrla un concurs de șah și un concurs de tenis de masă. Concursurile vor fi dotate cu **„Cupa 16 februarie"**.

● La sesiunea de comunicări a centrului de cercetări științifice de pe lîngă consiliul regional U.C.F.S. Timișoara s-a ținut și un referat cu tema **„Aplicarea experimentală a gimnasticii de producție în cadrul muncilor agricole"**. Cu acest prilej s-a subliniat că experiența făcută în regiunea Timișoara a arătat că sînt posibilități de a se introduce gimnastica de producție și în sectorul agricol. Acum urmează ca această experiență să fie extinsă și în alte regiuni ale țării.

Ieri întovărășiți, azi colectiviști

(Urmare din pag. 1-a)

precum că prea se foiesc prin ogrăzi, bărbații, la rîndul lor, își îndeamnă soțiile să-și pună rochiile cele mai arătoase, pentru că vor avea oaspeți de prin satele vecine și prin urmare trebuie să-i primească așa cum se cuvine, sărbătorește.

In ziua aceasta hotărîseră întovărășiții din Găvănești să devină colectiviști și deci să inaugureze acest eveniment însemnat în viața lor. Luna lui făurar s-a dovedit a fi meșteră în a fereca și desfereca, lăsînd asupra satului o „fărîmă" de ger ce îmbujora obrajii. Pe ulițe, căruțe venind dinspre Purani, Storobăneasa și satele megieșe, au lăsat în Găvănești oaspeți mulți.

Darea de seamă a fost citită către orele prînzului în fața unui mare număr de oameni. Au vorbit cu acest prilej Ene Petre, Negrilă Mihalache și alții care au subliniat în cuvîntul lor încrederea cu care pornesc pe noul drum, hotărîrea de a munci cu sîrg pentru a face din gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" o gospodărie fruntașă în producția agricolă vegetală și animală. Ca președinte al colectivei din Găvănești a fost ales Naciu Catriș, om vrednic și de ispravă, căruia cei prezenți i-au acordat încrederea știindu-l și gospodar de frunte. Noua gospodărie colectivă din raionul Alexandria numără acum 172 familii și 600 ha. teren arabil.

Inaugurarea gospodăriei colective „Drumul lui Lenin" din Găvănești s-a încheiat cu prezentarea unui bogat program artistic prezentat de formații de artiști amatori.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".